

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Cyklostezka Dobřichovice - Všenory? • **Názory občanů**
Komunální volby • **Pyrrhovy zásady a matematické**
příklady • Historie • **Dr. A. Honzáková** • Kultura • Sport

DOB-Invest a.s.

- Dostavba Palackého náměstí Dobřichovice
- Dům Berounka - byty a obchody k prodeji i k pronájmu
- Předpokládané dokončení koncem roku 2010

POSLEDNÍ BYT K PRODEJI, TŘI BYTY A OBCHOD K PRONÁJMU.

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 222 331 350, 606 620 920

LA FONTANA^{s.r.o}

VINI E SPECIALITÀ ITALIANE A.D. 1994

- V naší "Enotece" najdete přes 300 druhů italských vín a Grappy.
- V naší "Cucina" najdete přes 200 druhů italských specialit jako např. „Antipasto, Prosciutto, Salumi, Parmiggiano, Aceto Balsamico, Pasta, a.t.d.
- Dále nabízíme Sommelierské služby, Catering (Svatby a Firemní akce), Cestování (Vinitaly 2009) a.t.d.

PŘIJĎTE K NÁM S TÍMTO INZERÁTEM A VYCHUTNEJTE SI ŠÁLEK KÁVY ZDARMA

5. května 432
252 29 Dobřichovice
(areál bývalého statku)
Telefon: 257 71 13 63

Pondělí: zavřeno
Úterý-Neděle: 11-20 hod

Stavební prodej J+K a.s.

STAVEBNÍ MATERIÁLY
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Dobřichovice, Pražská 819

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000, 257 710 141 **257 710 143**

dobrichovice@stavebniprodej.cz

VÝUKA NA HUDEBNÍ NÁSTROJ

Pavel Hokr – hudební škola

klavír, kytara (elektrická i akustická), zobcová flétna a další

- učíme se hrát pro vlastní potěšení
- koncertujeme 2x za rok
- hrajeme písničky, které si vybíráte
- žádné stupnice, žádné etudy
- první 2 hodiny výuky nezávazné
- můžeme docházet k Vám domů

HRAJEME NAPŘ.: SKÁKAL PES, NENÍ NUTNO, KDYŽ JDE MALÝ BOBR SPÁT, SEVERNÍ VÍTR, MY HEART WILL GO ON, HRÍŠNÁ TĚLA KRÍDLA MOTÝLÍ, ČÍM TO JE, SPOMAL, MAMMA MIA, VODA ČO MA DRŽÍ NAD VODOU, MÉLS MĚ VŮBEC RÁD, LISTEN TO YOUR HEART, FALLING SLOWLY, PRÍBEH NEKONČÍ

místa výuky: Dobřichovice, Černošice, Řevnice, Lety, Všenory, Dolní Břežany, Rudná, Hostivice, Říčany, Roztoky, Jesenice a další obce v okolí Prahy

informace a přihlašování:

e-mail: pavelhokr@volny.cz, tel.: 608 745 262 (Zdeněk Švehla)

www.pavelhokr.cz

HLEDÁM ŽENU (MUŽE),

kteřá by nám placeně
vypomohla ošetřovat naši mámu
(r.1916) v jejím domě
v Dobřichovicích.

Kontakt:
pnovotny1@volny.cz

nejžaluzie

 stínící technika

rolety žaluzie markýzy plisé sítě proti hmyzu
baldachýny screenové rolety pergoly

tel.: 604 596 078 info@nejzaluzie.cz www.nejzaluzie.cz

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* **A5** (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)

* **A6** (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)

* **A5** (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)

* **A5** (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš tel: 227 031 097, mob. 605 179 192, e-mail: gabeva@volny.cz

Podzimní zastavení

KRÁTKÝ POPIS LÉTA

Požáry Ze čtyř stran hoří léto
Omamně kvetou akátové háje
zelená duše vína doutná na vinicích
krvácí vlčí máky v obilí
Přichází tma
a po stříbrném mostě kráčí luna
Svět je jak chleba vytažený z pece
a noc ujídá

UPROSTŘED LÉTA

To jak se sklání nad stmíváním léto
Je beze zbytku
Na tenkých větvích celé jeřabiny
A mimo tíhu čas
Srpen tak blízko jako bodlák u cesty
Dny o píd' kratší
Pod křehkou hvězdou kusé rozhovory
Ještě si nevěříme že by přišel podzim
Z blízkého houští
Napřád stromy kotví v kořenech jak zvony
Dolehla jistota
A překrásná je nepotřeba nářku

LETNÍ BOUŘKA V DRNHOLCI

Zahřmělo v dálce. Vítr zvedl prach
vysoko k nebi.
Potom spadl déšť.
Padal jak mladý zedník z lešení
a zůstal ležet.
Země pila
vodu i smrt.
Zběsile o potůčky bila
kopyta polekaných spřežení.
A na rovinách křižovaly blesky.
Všechna loňská sláma hořela.

PŘÍPITEK

Ještě si přitukneme
a vypijem to tiše.
Nikomu nepovíme,
co víno o nás zná.
A spadne hvězda.
Tenká jako plíšek.
A voda blízko mostů
bude stříbrná.

*K podzimnímu zastavení nás tentokrát inspirovaly události tohoto léta kolem nás nastalé, všude přítomné slunce, zrání ale i obloha rozřátá blesky a krajina pustošená vodou vymknutou z kloubů, z mezi a z břehů. Dozrává víno a scházíme se na dalším ročníku Vinařských slavností. Sáhli jsme tedy k veršům Jana Skácela. Tím prvotním podnětem bylo působivé zhudebnění výše uvedené Skácelovy básně **Přípítek** Jiřím Šlupkou Svěrákem na jednom z večerů festivalu Musica viva. O tom píšeme v rubrice Kultura.*

CO NOVÉHO PŘIVÁL

čerstvý podzimní vítr

Vážení čtenáři,

Tak máme za sebou jeden volební kadlub a druhý nás za krátký čas čeká. Po tom prvním si mnozí oddechli, jiní ještě dnes skřípou zuby. Pro jedny van nových větrů, pro jiné frustrace. A jiní, jak uvykli, vyčkávají, co se z toho všeho vyvrbí. Prach mocně zviřeny zvolna usedá, t.zv. elity vyměněny, noví lidé sklídili a užívají nově nabytých postů ve správě našich věcí veřejných. Ty volby měly více zajímavých rysů. Tak např. to kroužkování! Kolika podnikatelům v oboru správy věcí veřejných ty kroužky jaksi překazily plány! A co teprve těm, co s nimi „mluví“? Anebo že by ne? Vyhození dveřmi, vypoklonkování voliči, kteří jim jasně řekli, že už je nechťejí, pokrčili rameny a jako by odešli - ale co nevidí naše bystré oko? Tu poradce, tu konsultant, onde dokonce i tajemníček ... malý a nenápadný ... a zase ty staré známé tváře ... Opsali elegantní kamuflovací kruh a jsou opět zde a ruka zase ruku umyje? Kroužkování ale ty chlapičky zvláštního ražení přece jen notně vyděsilo. Jak dlouho si takhle od nás, obyčejných lidí, nechají bourat pracně upatlané bábovičky? Docela bychom vsadili na to, že to nebude dlouho trvat a dojde ke vzácné shodě, že takhle tedy dál ne, že tenhle opravdu, ale opravdu nevypočitatelný prvek je třeba systémově „ošetřit“. A vznikne poslanecká iniciativa ...

A ještě: jak jsme se před časy radovali (dokonce i klíči cinkali), že už napříště budou ve všem rozhodovat jen osobní talent a schopnosti, pamtujete? Poslední volby ale přinesly řadu příkladů, že stále platí ono staré dobré: nejdůležitější je mít v kapse tu správnou stranicovou legitimaci. Kdysi se tomu říkalo červený řidičák. Barva se sice změnila, ale ... Nevěříte? Inu - proč ne, klidně nevěřit můžete. Nicméně zkuste se pozeptat na ministerstvu průmyslu a obchodu č. 2 (eh, pardon životního prostředí ...), nebo třeba v zahraničním výboru parlamentu ... Zbývá jen doufat, že v nastávajících komunálních volbách to nebude o stranických legitimacích, ale o vůli

a schopnostech pracovat pro obecné dobré ... Dosti však věcí neveselých ... I když ... ještě jednu vzpomeneme. Nám se to tentokrát vyhnulo, ale hluboce jsme soucítili s těmi, jimž náhlý vodní přivál obrátil život naruby. Tyhle způsoby srpna jsou opravdu neveselé ...

Nicméně: Před Vámi nyní leží podzimní Kukátko a Vy se jistě již těšíte na podzimní kukátkovské počtení. Co jsme tedy pro Vás tentokrát připravili? Krátkým textem připomeneme blízkící se podzimní komunální volby. Chtěli jsme původně představit volební strany a jejich programy, ale protože na naši výzvu reagovalo jen jedno ze tří u nás zaregistrovaných volebních uskupení, nepřipadlo nám to fair. V té souvislosti také přinášíme stručnou informaci o tom, že v Dobřichovicích vzniká místní organizace strany TOP 09. Rádi bychom Vás také informovali o výsledcích výzkumu názorů dobřichovických občanů, který proběhl zároveň s jarními parlamentními volbami. Výsledky jsou velmi zajímavé a rozhodně je doporučujeme Vaší pozornosti. Také o plánu „zkrášlit“ běh Berounky od Dobřichovic. Rádi bychom Vás také informovali o výsledcích výzkumu názorů dobřichovických občanů, který proběhl zároveň s jarními parlamentními volbami. Výsledky jsou velmi zajímavé a rozhodně je doporučujeme Vaší pozornosti. Také o plánu „zkrášlit“ běh Berounky od Dobřichovic se dočtete v rubrice Aktuality. S nastávajícím školním rokem si připomeneme složité předivo vztahů žactva a pedagoga, zejména pak při řešení matematických příkladů. Dozvíte se tak o řadě zásadních pedagogických zásad včetně zásad zvaných Pyrrhovy. Pozveme Vás také na 7. Medové odpoledne v Zadní Třebani i na 1. narozeniny centra Fabiánek. Také na osmdesátiny dobřichovických baráčníků přinášíme pozvánku. V historické rubrice uzavřeme seriál článků k 110. výročí vzniku dobřichovického Sokola. Dále Vám představíme výraznou osobnost českého ženského hnutí a někdejší dobřichovickou spoluobčanku PhDr. Albinu Honzákovou. Dojde také samozřejmě na přehled kulturních podniků připravovaných na letošní podzim a přinese rovněž zpravodajství z těch akcí, které již proběhly. A ve sportovní rubrice se dočtete o výsledcích dobřichovických fotbalistů, volejbalistů

a volejbalistek. Zkrátka nezůstanou ani velmi aktivní a úspěšní orientační běžci. Tož Vám přejeme hezké počtení.

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, nedostane-li se k někomu, pak dejte vědět) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Rádi náš seznam rozšíříme. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, můžete je posílat i na naši novou e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Stará adresa bude ještě nějakou dobu platit, ale pravděpodobně ji ke konci roku zrušíme, neboť tato adresa na serveru centrum.cz je zaplavována nevyžádanou poštou nad pro nás únosnou míru. **Přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovoluujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátováni, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete udělat radost, pište, prosíme, slovo kurs se s.** Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

J. Matl a redakce

P.S.: Vážení čtenáři, do tohoto čísla se sešlo mnohem více materiálu, než mohl pojmout standardní formát Kukátka. Proto si příspěvky o letošní Portě v Řevnicích, o koncertu kansaské sopránistky Amy Rosine a Prof. J. Šarouna v Karlíku, pozvánku na říjnové kursy Alfya a reportáž z Mistrovství ČR ve volejbale seniorek (včetně fotodokumentace) můžete přečíst a prohlédnout v Přesazích na internetových adresách Kukátka.

Podzimní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality	8
Z našeho života	15
Spolky	19
Tip na výlet	21
Z historie	22
Osobnosti	27
Kultura	29
Sport	35

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Atelier ZXU (info@zxu.cz)

Tisk: Ofsetová tiskárna SWL

Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 8. 2010. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 11. 2010. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice (dobrich.kukatko@centrum.cz, kukatko@dobrich.cz)
Distribuuováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů.
Kukatko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Atelier ZXU

VOLBY 2010

Volby do obecních a městských zastupitelstev se v letošním roce konají v pátek a v sobotu 15. – 16. října. Do 10. srpna měli jednotlivé politické strany, hnutí a další zájemci splňující zákonné předpoklady možnost se k účasti zaregistrovat. V Dobřichovicích tak učinila tři volební uskupení. Sdružení ODS a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátce je plný počet 15 kandidátů, dále Společně pro Dobřichovice – sdružení nezávislých kandidátů a TOP 09 rovněž s 15 kandidáty a Sdružení České strany sociálně demokratické a nezávislých kandidátů, kteří nominovali 9 kandidátů. Čeká nás souboj tří nejsilnějších politických stran, jako na

celostátní úrovni, nebo převáží vliv nezávislých kandidátů?

V minulém čísle Kukátka jsme zveřejnili nabídku všem kandidátům prezentovat své volební programy v zářijovém Kukátku. Tuto možnost využila pouze kandidátka Společně pro Dobřichovice – sdružení nezávislých kandidátů a TOP 09, avšak vzhledem k blízkosti některých kandidátů a redakce Kukátka jsme se v situaci, kdy by byli v tomto čísle jediní, rozhodli jejich volební informace nezveřejnit. Předpokládáme, že vyjdou v zářijovém Informačním listu.

Přejeme voličům dobrou volbu a všem občanům vhodně sestavené zastupitelstvo.

Redakce

VÝZKUM NÁZORŮ občanů Dobřichovic

Co člověk, to názor - aneb – víc hlav, víc ví
Koncem května a začátkem června tohoto roku proběhl v Dobřichovicích dotazníkový výzkum názorů občanů (starších 18 let, s trvalým bydlištěm v Dobřichovicích). Do úřadů se vrátilo 956 dotazníků, což znamená, že dotazník vyplnilo 51% těch, kteří přišli v Dobřichovicích k parlamentním volbám (1854 občanů); tedy 39% z celkového počtu lidí starších 18 let s trvalým bydlištěm zde (běžně bývá návratnost u podobných šetření výrazně nižší, což svědčí o velkém zájmu Dobřichovických o dění ve městě a o chuti je svým názorem ovlivnit).

Dotazník vyplnili občané různého věku, pohlaví, bydliště, starousedlíci i „náplava“ a výsledky můžeme bez obav považovat za reprezentativní (detailní informace o složení respondentů najdete v podrobné Závěrečné zprávě).

Všem, kteří věnovali vyplnění dotazníku svůj čas, patří velký dík a věříme, že výsledky výzkumu využije vedení města (vzhledem k podzimním komunálním volbám zejména to nově zvolené) pro svou další práci a udělá vše pro to, aby důvěra občanů nebyla zklamána. Velký dík patří i všem, kteří se podíleli na prepisu dat a jejich kontrole

– dobrovolníkům z řad dospělých a zejména žákům ZŠ a jejich učitelům.

Závěrečná zpráva s kompletními výsledky je k dispozici na internetu na adrese <http://www.dobrichovice.cz/pro-obcany/vyzkum-nazoru-obcanu-dobrichovic/>, v tištěné podobě pak k prezenční zápůjčce na městském úřadě a v knihovně – vzhledem k tomu, že prostor v Kukátku je omezený a není možné zde prezentovat výsledky dostatečně podrobně, rozhodně doporučuji její přečtení.

A čtení je to vskutku zajímavé.

I když se říká: „Co člověk, to názor“, tak z výsledků je zjevné, že jsou věci, na něž se názor velkého počtu lidí shoduje, což je velmi potěšitelné a mělo by to být zároveň určující i pro další směřování Dobřichovic (nezbývá jen doufat, že hlas lidu bude ležet na srdci i budoucím zastupitelům).

Celkově jsou lidé s životem v Dobřichovicích nadprůměrně spokojeni (což je dobrá zpráva jak pro současné, tak minulá vedení města, nesporný vliv má i genius loci Dobřichovic, jejich umístění v krajině, uvážlivá činnost našich předků, historické stavby zde atd.).

Podrobnější analýza jednotlivých oblastí života nám pak poměrně přesně ukázala, s čím jsou lidé nejvíce spokojeni a s čím nejméně.

Při dotazování na jednotlivé oblasti života panovala největší míra spokojenosti v oblastech příroda v okolí Dobřichovic a zeleň v obci, přičemž obě tyto oblasti byly občany hodnoceny jako velmi důležité.

V souvislosti s tímto výsledkem je vhodné zmínit i otázku, která se týkala dodržování pravidla intravilánu v budoucnosti (tedy

dodržování stávajících hranic města a nerozšiřování výstavby do okolních polí a luk). S dodržováním tohoto pravidla rozhodně souhlasí 67% respondentů a spíše souhlasí 14%, což je výrazná většina (8% neodpovědělo, 5% nevědělo, 4% spíše nesouhlasilo, 5% rozhodně nesouhlasilo).

Ve svých komentářích se pak respondenti, kteří si přejí dodržování pravidla intravilánu (tedy výrazná většina), shodovali v tom, že zeleň, příroda/krajina kolem jsou tím, co je na Dobřichovicích cenné a je nutné ji zachovat i pro budoucnost a nepodlehnout tlakům na její zastavení (kromě řady jiných funkcí je i důležitá svou protipovodňovou funkcí). Navíc, dle komentářů respondentů, je současná zástavba Dobřichovic v tuto chvíli vnímána jako dostatečná a existující infrastruktura zahlcená či již nedostačující.

Výrazně nejnižší míra spokojenosti panovala s kapacitou mateřské školy (průměrná známka 4.2 – stupnice 1-5, jako ve škole), což je i (dle hodnocení respondentů v separátní otevřené otázce) jeden z nejčastěji uváděných problémů Dobřichovic (a to i přes to, že se týká pouze určité skupiny obyvatel).

Pokud jde o nejčastěji zmíněné problémy města, zdá se, že velká část z nich vznikla jakožto následek stavební činnosti jak v Dobřichovicích, tak v jejich okolí, a má svůj původ v nedostatečné infrastruktuře města (kapacita školky, školy), má na ni výrazný vliv i obecný demografický vývoj a změna životního stylu, kterou naše společnost za posledních 20 let prošla (výrazný nárůst automobilového provozu, nedostatek parkovacích míst v centru a na nádraží,

snížení bezpečnosti chodců, rychlá jízda automobilů). Často uváděn byl i vandalismus, stavba vysokých budov v centru obce, která zásadně mění charakter Dobřichovic na stále více městský a zároveň absence architektonicky jednotného náměstí/centra (socialistická budova Jednoty byla velmi často uváděna jako hyzdící centrum).

Velmi zajímavé bylo i srovnání Dobřichovic s okolními obcemi. Respondenti měli možnost napsat, v čem jsou Dobřichovice lepší než okolní obce a v čem horší. Za pozitivní lze považovat už jen fakt, že si lidé vybavili téměř 8x více věcí, v nichž jsou Dobřichovice lepší (809), nežli těch, v nichž jsou Dobřichovice horší. Nejčastěji bylo uváděno, že Dobřichovice jsou lepší svým vzhledem, upraveností, viditelnými investicemi do vzhledu a vybavenosti města (plyn, vodovod, kanalizace, osvětlení, zeleň, ulice, hřiště, park, lavičky, kruhový objezd, sochořadí, lávka, most), viditelnou prací úřadu (spoluprací zastupitelů), schopností využívat EU fondy, samozřejmě svou polohou u řeky, krajinou kolem, pestrým kulturním a společenským životem, zelení v obci a také občanskou vybaveností (obchody, školy, atd.). Lidé oceňují, že Dobřichovice nedopustily vznik satelitních městeček na svých okrajích, či zástavbu halami, vítají dobré dopravní spojení do Prahy. Naopak nejčastěji zmiňovanou konkrétní věcí, v níž jsou Dobřichovice horší, byla zástavba centra vysokými bytovými domy, které nenávratně mění tvář Dobřichovic, jejich charakter.

Není možné v relativně stručném textu zmínit veškeré výsledky, znovu tedy doporčujeme všem, aby si Závěrečnou zprávu přečetli (občas je to i veselé čtení, neboť

nápaditost dobřichovických občanů je velká – dle některých jednotlivců by město např. mělo podpořit vznik veřejného domu pro dospělé, neboť tato instituce by mohla prospět jejich zdraví; či zřídít hospodu s dotovaným pivem ☺).

Velmi důležité také je, jak se bude s výsledky zacházet dále. Jsou věci, které se dají zlepšit poměrně snadno (situace s tříděným odpadem, zřízení oficiální vývěsky městského úřadu na dalších – lidmi frekventovaných – místech, např. nádraží; zveřejňování zápisů z rady města; informování o schůzích zastupitelstva s větším předstihem; instalace kamerového systému na vybraných místech (např. parkoviště u nádraží); či zpoplatnění dlouhodobého parkování v centru města – vedení města jistě přijde i s dalšími ☺). Řešení řady ostatních problémů je ale výrazně obtížnější a bude vyžadovat velkou vynalézavost ze strany vedení města.

Jsou ale i věci, které můžeme ovlivnit my sami, jakožto občané Dobřichovic – např. tím, že budeme méně používat automobily k popojíždění po městě, cestám do školky/školy/nádraží, budeme více ohleduplní k chodcům, více se zapojovat do dění v obci.

Ještě jednou děkujeme všem za čas věnovaný vyplnění dotazníku a doufáme, že pokud se bude dotazníkové šetření např. za 10 let opakovat, bude spokojenost občanů Dobřichovic stejně vysoká a problémů, které bude nutné řešit, výrazně méně. A že důvěra, kterou lidé ve vedení města mají, nebude zklamána.

*Za organizátory výzkumu
Kristina Millerová*

TOP 09 v Dobřichovicích

V těchto dnech vzniká v Dobřichovicích místní organizace politické strany TOP 09. Děje se tak, neboť počet členů strany z regionu kolem Berounky, doposud sdružených v místní organizaci Jíloviště již překročil požadovaný počet pro vznik samostatné organizace. Ne snad, že by nám bylo spolu s mníšeckými, černolickými či jílovištskými členy v jedné partě špatně, ale přeci jenom dělí nás nejenom kopec ale i pěkných pár výškových metrů, což zásadním způsobem mění potřeby a priority cílů, zejména v oblasti komunální politiky.

Jak se totiž ukazuje, zatím všichni naši členové jsou sice prosti významných politických ambicí na celostátní úrovni a v převažné míře se jejich členství stalo symbolickým vyjádřením maximální podpory myšlenek obsažených v programu TOP 09, téměř všichni jsou však ve svém bydlišti aktivní ve všemožných organizacích, spolcích, či přímo v komunální politice v rámci zastupitelstev měst a obcí. Proto také strana TOP 09 již postavila spolu s nezávislými své

kandidátky do nadcházejících komunálních voleb v Dobřichovicích i Řevnicích. Našimi kandidáty jsou lidé ve svém okolí známí, ochotní věnovat svůj čas a energii pro rozvoj svých obcí a spoluřízení věcí veřejných, což s přihlédnutím k výsledkům strany TOP 09 v jarních parlamentních volbách v našem regionu řadě z nich dává naději na zvolení. A tak lze očekávat, že strana přezveze v následujících čtyřech letech svůj díl komunální spoluzodpovědnosti.

Přestože se naše místní organizace teprve vytváří podle vnitřních stranických pravidel, očekáváme plnou funkčnost již někdy kolem poloviny září. To však rozhodně nemusí bránit dalším zájemcům o členství v TOP 09, aby projevíli svůj zájem a případně si domluvili osobní schůzku, během které by se dozvěděli všechny potřebné informace, jak toho docílit. Stačí zavolat paní Reslové z Řevnic (607 805 100), či Jiřímu Geisslerovi z Dobřichovic (605 231 332) a s nimi vše dojednat.

*Srdečně zvou Bohumír Čížek, Jiří Geissler
a další dobřichovičtí členové TOP 09*

CYKLOSTEZKA Dobřichovice – Všerory

aneb „trošku vám to tu z veřejných peněz zkrášlíme asfaltobetonem“

Těsně před letními prázdninami se na vývěsce Městského úřadu objevila informace o zahájení územního řízení pro cyklostezku Dobřichovice – Všerory. Žádost

o vydání územního rozhodnutí na umístění stavby „Cyklostezka Dobřichovice-Všerory“ podal Zkrášlovací spolek pro Prahu západ o.s.

Donau - Regen Radweg

Isar Radweg (290 km. dlouhá cyklotrasa podél řeky Isar)

Inn Radweg (517 km dlouhá cyklotrasa podél řeky Inn)

Inn Radweg (517 km dlouhá cyklotrasa podél řeky Inn)

Vzhledem k tomu, že se o této stavbě dosud nikde nepsalo, nikdo o ní nic bližšího nevěděl, o Zkrášlovacím spolku jsme také slyšeli poprvé, tak jsme se začali zajímat. Zjistili jsme, že Zkrášlovací spolek má stejné sídlo (Slapy 67) jako jeden z majitelů společnosti Altstaedter Investments a.s., což je společnost, která vlastní řadu pozemků – některé např. ve Všenorech nedaleko řeky, a která projevuje zájem o výstavbu na těchto dosud nezastavěných pozemcích v záplavovém území.

Ve Všenorech Zkrášlovací spolek z 1,8 mil.Kč dotace z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Čechy buduje dvě dětská hřiště, na pořízení projektové dokumentace pro cyklostezku Dobřichovice – Všenory získal spolek od Středočeského kraje dotaci 608 tis.Kč, přičemž na vybudování cyklostezky samotné mají být rovněž použity prostředky získané z dotací kraje (údajně 20 mil.Kč). Více informací o činnosti spolku se nám získat nepodařilo a vzhledem ke zjevné souvislosti mezi Zkrášlovacím spolkem a společností Altstaedter Investment nás nemohly začít nenapadat různé věci.

Veřejné projednávání ustanovené na konec července bylo o měsíc posunuto – na 30. srpna, neboť zadavatel nezveřejnil informace o svém záměru v místě stavby. Takže v tuto chvíli stále ještě nevíme, ač jsme

si plány cyklostezky na stavebním úřadě prohlédli, jak se věci ve skutečnosti mají, neboť informace poskytnuté projektantem při zrušeném jednání se od plánů na stavebním úřadě lišily (např. v projektové dokumentaci se píše pouze o cyklistech a pěších uživatelích stezky, nicméně projektant hovořil i o in-line bruslařích a tomu odpovídajícím povrchu; v projektové dokumentaci není specifikováno, kolik stromů přijde vykácet a jak budou nahrazeny, projektant naznačoval masivní kácení, atd.).

Říční údolí jsou pro cyklostezky jako stvořená, pro jejich výstavbu se navíc často dají využít pozemky, které spadají pod správce vodního toku, což situaci výrazně zjednodušuje – není pak nutné vyjednávat s majiteli jednotlivých pozemků, po kterých vedou např. v případě Všenor některé již existující a používané polní cesty podél řeky, takže není divu, že i Zkrášlovací spolek zvolil tuto cestu a hodlá využít pozemků Povodí. Správci povodí obecně ochotně výstavbu cyklostezek povolují, často s tím, že se bude jednat o víceúčelovou komunikaci, kterou budou pak využívat i jejich vozidla k údržbě toku. Je dobré se podívat, k čemu tato situace povede konkrétně v případě Dobřichovic – Všenor.

Z Dobřichovic cyklostezka povede od lávky po koruně hráze, která má být pro tento účel rozšířena (o navýšení hráze se v projektu nic nepíše). Poté povede po stávající

polní cestě podél řeky směrem na Všenory, nicméně po překonání potoka nebude vzhledem k jiným majitelům stávající cesty vedena po existující prašné cestě a po hrabě louky vpravo, ale namísto toho přímo podél řeky po pozemcích pod správou Povodí. Na krásné louce tak pár metrů od sebe povedou poněkud nesmyslně dvě cesty. Posléze, kdy i stávající cesta vede podél řeky směrem ke slepým ramenům u mokropeského jezu, cyklostezka hned v začátku louky opět od existující cesty uhne, tentokrát doprava, a povede po hrázi, v tuto chvíli zarostlé vysokými stromy, které budou muset být nejméně na jedné straně vykáceny, aby tam cyklostezka v dostatečné šíři mohla být vedena. To, že dvě paralelní cesty několik metrů od sebe okolí řeky nijak nezkrášlí, je zjevné (a existující prašné cesty nezaniknou, neboť je používají rybáři a další lidé k přístupu k řece).

Pokud jde o povrch cyklostezky, v projektu se píše o asfaltobetonovém recyklátu – v části na hrázi před mokropeským jezem pak o betonových panelech. Každopádně jde o pevný povrch a vzhledem k tomu, že po druhém břehu Berounky již vede z Dobřichovic do Mokropes podél řeky dosti zpusťlá asfaltová cesta, která se posléze mění v prašnou (i tato cesta je v Generelu Středočeského kraje určena pro cyklostezku, navíc na ní není nutné při cestě po cyklostezce

2x překonávat řeku, při stavbě není nutné rozšiřovat hráze, kácet stromy a jde o celkově snazší a levnější variantu), dávalo by tedy větší smysl vést pevnou komunikaci po druhém břehu a stávající „přírodní“ cestu zachovat, protože takto budeme mít záhy asfaltobeton po obou březích řeky (a samozřejmě nás nemůže nenapadnout, zda pevnou cestou zrovna na všensorském břehu Zkrášlovací spolek – potažmo Altstaedter Inv. nesleduje nějaké další zájmy související např. s tlakem na možnou budoucí výstavbu).

A proč o tom všem vlastně psát, když ještě není vůbec zjevné, jak se věci vyvrbí (a vzhledem k tomu, že jde zatím o územní řízení, může se řada věcí ještě změnit – vyjma trasy stezky, která by měla být po územním řízení jasná)?

Zejména proto, aby se o věc začalo zajímat co nejvíce lidí a možné škody, které by mohly být stavbou cyklostezky napáchány, byly co nejmenší. A také proto, že by byla škoda, aby vybudování cyklostezky zhoršilo využívání této oblasti pro některou ze stávajících skupin uživatelů, což by se mohlo snadno stát. Cesta podél řeky k železničnímu mostu je k rekreačním účelům velmi hojně využívána už nyní – rekreačními cyklisty, pěšími - pejskaři, procházkáři, rekreačními běžci, rodiči s dětmi, jezdci na koních a je to bezesporu jedno z nejmalebnějších míst v okolí. Lidé tam chodí za přírodou, klidem.

Poschinger Weiher

A přestože zde počet cyklistů v posledních letech vzrostl (a v budoucnosti jistě ještě poroste vzhledem k plánům na budování cyklostezek v oblasti Lahovic), nezpěvněný povrch přírodní cesty jim neumožňuje bezohlednou rychlou jízdu, která by ostatní ohrožovala (i když samozřejmě i zde se výjimky najdou) a zároveň je i příjemný pro ostatní uživatele.

Je dobré si uvědomit, že v tomto případě jde o rekreační cyklostezku, jejíž funkcí není zajistit, aby se cyklisté dostali co nejrychleji z místa na místo, ale má plnit rekreační účely, aby si chodci i cyklisté užili krásné krajiny a přírody. Příímá, široká (projekt hovoří o 3,5 až 4 metrech) a pevná cesta cyklisty a jiné uživatele od přírody spíš odtrhává, než aby je do ní vtahovala. Pro rychlou cyklo dopravu na dobřichovické nádraží ze Všenor je navíc obcí plánována oddělená cyklostezka vedoucí vedle hlavní silnice.

Rekreační cyklostezka, která je určena pro společný pohyb chodců a cyklistů by navíc měla být vyřešena tak, aby neumožňovala cyklistům jet moc rychle a ohrožovat tak

např. právě pěší. Nebylo by proto lépe pro rekreační účely namísto přímých pevných cest podporovat přírodní cesty bezpečné pro cyklisty i ostatní uživatele? I jinde ve světě se už od asfaltových stezek pro rekreační účely upouští a používají se přírodní materiály – kamenná drť apod. (a to i podél řek – viz např. cyklostezky podél řeky Isar, řeky Inn, Ille a další).

A to v tuto chvíli nehovoříme o in-line bruslařích, kteří by dle projektanta měli stezku též využívat (v projektu na stavebním úřadě zmiňování nejsou) a provoz by ještě více zahustili. Zkrátka se obáváme, že pokud bude podél řeky vedena široká asfalto-betonová cesta s hladkým povrchem, bude docházet ke kolizním situacím a např. lidé s malými dětmi, či psy budou muset kvůli bezpečnosti hledat své štěstí jinde, rekreační běžci vzhledem k pevnému povrchu asi také. Obáváme se i možného kácení stromů, které jsou v této oblasti tak krásné a o nichž se v projektu zmiňují jen velmi zřídka. A to, že asfaltobeton na loukách v zátopené oblasti není tím pravým, je také nasnadě.

Rozhodně nejsme nepřáteli cyklistiky – podél vody ve zmiňovaných místech jezdíme již teď skutečně často. Nejsme ani nepřáteli in-line bruslení, ale z vlastní zkušenosti z některých podobně koncipovaných cyklostezek (např. z Modřan podél Vltavy, či z Berouna) víme, že hustě používaná stezka pro pěší, cyklisty i bruslaře není v době „rekreační špičky“ to pravé ořechové pro nikoho (v Dobřichovicích navíc po druhé straně řeky vede již zmiňovaná zchátralá asfaltová cesta, která by po opravě mohla právě pro inline bruslení dobře posloužit, nehrozí tam pády z hráze atd.).

Vzhledem k tomu, že veřejné projednávání je stanoveno na 30.8., bude bohužel možné si tento článek přečíst zřejmě až po tomto termínu.

Nicméně po územním řízení by měla následovat další řízení a byla by škoda, aby díky „zkrášlování“ asfaltobetonem, které za 20 mil. Kč z veřejných prostředků chystá bez jakékoliv předchozí diskuse provést soukromý subjekt, přišel nepřehlédnutelný kus přírody v naší bezprostřední blízkosti o své kouzlo a krásu.

Vzhledem k tomu, že jsme přesvědčeni o tom, že tento projekt neznamená pozitivní přínos pro okolí řeky a její uživatele, nemluvě o možné souvislosti s dalšími

možnými stavebními aktivitami v této oblasti v budoucnosti, vznikla i petice, která proti jeho realizaci protestuje. Je možné ji podepsat např. v knihovně v Dobřichovicích či ve veterinárním krámku U Dogtora v ul. 5. května.

Pokud Vám tedy na tomto krásném kousku přírody a jeho budoucím využívání záleží, zajímejte se o tuto věc a pokusme se ji společně ovlivnit tak, aby výsledek byl přijatelný pro všechny uživatele této oblasti a nevedl ke zhoršení současného stavu, kdy je daná oblast spokojeně rekreačně využívána řadou lidí (a to i pro cykloturistiku).

Přikládáme ještě několik fotografií, které dokumentují, že i v zemích, které jsou v cykloturistice dále než my, jsou pro stavbu rekreačních cyklostezek podél řek (a to i dálkových) používány jiné materiály než asfaltobeton či asfalt (např. kamenná drť), aby byly co nejvíce v souladu s přírodou (samozřejmě pokud jde o stezky, které mají sloužit k co nejpohodlnější dopravě místních např. k nádraží, tak pak je povrch pevný, ale rekreační části cyklostezek, a to i dálkových, se snaží být co nejpřírodnější).

Kristýna Brunclíková, Petr Horčík, Dana Vokurková, Markéta Novotná, manželé Millerovi, manželé Jerbyovi

DO NOVÉHO školního roku

Prázdniny skončily, takže bude možná užitečné seznámit žáky, studenty, učitele, rodiče i prarodiče s několika zásadami, jejichž dodržováním hravě zvládnou všechny potíže a nástrahy, které na ně čekají ve školním

roce nastávajícím. Tyto zásady jsem objevil a nashromáždil během svého bohatého života chudého učitele a teoreticky jsem je zpracoval v knížce „Pedagogické zásady a termíny ve výuce M&F“, kterou vydalo

nakladatelství Prometheus v roce 2005. Vzhledem k tomu, že toto stěžejní dílo je už dávno rozebrané a že jen málokterí čtenáři Kukátko měli možnost se s ním seznámit, nebude – doufám – na škodu, když některé z těchto zásad připomenou.

Začneme zásadami, které umožní vyřešit jakoukoli matematickou úlohu, neboť právě tyto úlohy bývají zdrojem největších potíží – u žáků při zkoušení ve škole, u rodičů při vypracovávání domácích úkolů.

Pedagogům je známo, že u studující mládeže stále ještě přetrvává postoj, který lze charakterizovat jako *zírání s otevřenou pusou*. Tento postoj je vlastní celé řadě dalších savců – vzpomeňme třeba na chování nových přírůstků v kravině, když jeho vrata byla nahrazena novými. Tento přístup, který je v současné době poněkud nemoderní, je dosud některými badateli ospravedlňován tím, že otevřená ústa spolu s dokořán otevřenými očima, ušima i chrípím umožňují řešiteli účinné vstřebání všech záladností úlohy, před kterou stojí; čím větší je počet otvorů, jimiž příklad může do řešitele vstoupit, tím lépe prý pochopí veškerá jeho úskalí a nástrahy. Naproti tomu mnohé zkušenosti ukazují, že některé příklady, které tímto způsobem do řešitelova organismu vniknou, působí na něj zhoubně, a to nejen po stránce duchovní, ale i fyzické. Takto postižený žák nejenže takový příklad nevyřeší, ale je jím poznamenán na dlouhou dobu, někdy dokonce navždy!

Studentům se proto doporučuje, aby od tohoto postoje upustili, a to nejen z příčin uvedených výše, ale i z důvodů estetických – otevřená ústa se hodí do ordinace stomatologovy, ale nikoli před školní tabulí! Zírání s otevřenou pusou však není vhodné ani kvůli přílišné pasivitě tohoto postoje – když příklad před sebou vidí takového „mouchy vemte si mě“, jeho odhodlání nenechat se vyřešit vzroste a řešitel nad ním nezvítězí. Mnohem větší nadějí, že příklad vyřešíte,

dávají přístupy založené nikoli na bojác-ném pozorování, ale na aktivitě, rozhodnosti a odhodlání: *Pod kůží se musí dostat řešitel příkladu a nikoli příklad řešiteli!* Je zajímavé, že tento přístup doporučoval už ve 3. století př. n. l. Pyrrhos ve své knize válečných memoárů „Jak zvítězit“: některé z jeho taktických zásad, nahradíme-li v nich slovo „nepřítel“ slovem „příklad“, se dají použít i na boj s příkladem. Žádou velkou chybou touto záměnou neuděláme, protože pro žáky a studenty jsou oba tyto výrazy ekvivalentní. Na paměť tohoto dávného krále, pro nějž zvítězit bez ohledu na vlastní ztráty nebylo nikdy žádným problémem, jsou následující pravidla pro úspěšné řešení příkladů označována jako **Pyrrhovy zásady**:

Příklad si dobře prohlédni, ale za žádných okolností s ním nevyjednávěj; vlídným a laskavým slovem nedosáhneš ničeho!

Příkladu musíš ukázat, že se ho nebojíš. Nesmíš dopustit, aby strměl nad tebou – ty musíš strmět nad ním!

Příklad musí od samého začátku vidět, že nemá žádnou naději. Odhal jeho slabé stránky a vrhni se na něj; uvidíš, jak holoubka všechny záladnosti a potouchlosti přejdou!

Od Pyrrhových zásad, jejichž dodržování umožňuje, aby každý žák a student vyřešil jakýkoli příklad, přejdeme k zásadám, které zaručují, že výchovně vzdělávací proces ve škole i v rodině bude probíhat v souladu s Listinou lidských práv. Těchto pedagogických zásad (dále jen PZ) je velmi mnoho, takže se zde zmíníme pouze o těch nejdůležitějších. Jejich čísla si naštěstí nemusíme pamatovat, protože nejsou konstantní a mění se podle toho, na jaké si člověk právě vzpomene; nemusí se proto na žádné číslo dlouho rozpomínat, když se na nějakou pedagogickou zásadu odvolává jako na polehčující okolnost. Uvedeme nyní několik pedagogických zásad zaměřených na různé životní situace.

PZ č. 32: *Jste-li v situaci, o které žádná známá PZ nic neříká, nevoláme o pomoc, ale jednáme podle rozumu svého nadřazeného. Teprve když si nemůžeme vzpomenout, zda vůbec nebo jaký rozum vlastně má, jednáme podle rozumu vlastního.*

PZ č. 79: *O svých pedagogických zásadách před svými kolegy ani na veřejnosti nemluvíme. Mohla by se o ně začít zajímat policie.*

PZ č. 182: *Není-li čas na rozmyšlenou, kterou PZ se řídit, jednáme. K pozdějšímu ospravedlnění jakéhokoli činu se vhodná PZ vždycky najde.*

Následující zásady se zabývají problematikou řešení matematických úloh. Jsou sice určeny zejména učitelům matematiky, ale mohou být užitečné nejen ostatním pedagogům a rodičům nezletilých dětí, ale v ojedinělých případech i pracovníkům veřejné služby.

PZ č. 301: *Chceme-li, aby žáci řešili matematickou úlohu, musíme jim ji předložit. Je samotné nikdy nenapadne, aby si nějakou předložili sami.*

PZ č. 328: *Úloha, kterou žákům hodláme předložit, má kromě myšlení algebraického, geometrického, analytického, syntetického a kombinatorického rozvíjet i myšlení normální.*

PZ č. 365: *Výběru vhodné úlohy věnujeme stejnou pozornost jako výběru životního partnera.*

Zatímco však u volby partnera je rozhodující, zda výše našeho životního minima po svatbě bude větší než výše životního maxima před svatbou, u volby příkladu rozhoduje to, zda se ho během přestávky naučíme vyřešit.

Při výběru vhodných úloh přihlížíme dále k tomu, zda chceme, aby tyto úlohy žákovskou osobnost rozvíjely nebo tlumily.

PZ č. 478: *Žákovu osobnost rozvíjíme při každé příležitosti, ale tak, aby nám nepřerostla přes hlavu.*

PZ č. 479: *Usoudíme-li, že žákovu osobnost je zapotřebí spíše utlumit než rozvinout, tlumíme ji humánně a tak, abychom měli alibi.*

Podaří-li se nám konečně vybrat úlohu splňující veškerá náročná kritéria, můžeme ji předložit žákům.

PZ č. 523: *Před zadáním úlohy vytvoříme ve třídě úsměvné prostředí. Jinak by po jejím zadání žákům úsměv na rtech zmrznout nemohl.*

Na řešení úlohy se musíme soustředit i my. Chceme-li uspět, musíme dodržovat zásady následující:

PZ č. 681: *Při řešení úlohy nikdy nebereme rozum do hrsti. Mohli bychom zjistit, že je prázdná.*

PZ č. 693: *Nikdy nepřipustíme, že by nevyřešení úlohy mohlo mít nějakou souvislost s našimi znalostmi.*

Způsoby řešení úloh rozdělujeme na vlastní, kdy úlohu řešíme vlastními silami včetně psaní na tabuli, a na nevlastní, kdy ji také řešíme vlastními silami, ale zápis na tabuli obstarává vyvolaný žák. Při nevlastním způsobu řešení se může stát, že žák nepochopí, že slouží pouze jako zapisovatel našich matematických idejí, a snaží se nám vnutit jiný způsob řešení, než který umíme, přičemž jeho způsobu vůbec nerozumíme.

PZ č. 763: *Žákovské řešení, které se liší od řešení našeho, je vždycky nesprávné.*

PZ č. 764: *Odváží-li se žák řešit úlohu jinak, než si představujeme, neprodleně k němu přistoupíme a nenápadně smazávajíc jeho postup se otážíme, zda ho nic lepšího nenapadlo.*

Důležité upozornění pro začínající pedagogy: Otázku „Který trouba vás to takhle učil?“ klademe jen tehdy, jsme-li si jisti, že jsme to nebyli my ani ředitel školy.

Během řešení úlohy může dojít k tomu, že začneme přestávat vidět další postup, přičemž nenápadný pohled na hodinky říká, že do konce hodiny zbývá ještě pětadvacet minut. Nepropadneme panice a použijeme zásadu č. 811.

PZ č. 811: *Vymkne-li se nám řešení úlohy z rukou, nemůžeme za to my, ale nespolutracující žactvo. Aniž hneme brvou, obrátíme se na ně s dotazem, jestli vidí, kde udělali chybu, jak je možné, že to nevidí, když je to vidět na první pohled, na co vůbec myslí a jestli si myslí, že jim pořád budeme jejich hrubé chyby opravovat.*

Odpovědi na tyto otázky zaberou zbývající část vyučovací hodiny a na jejím konci si už nikdo na nevyřešenou úlohu nevzpomene. Abychom se podobným situacím vyhnuli, dodržujeme PZ následující:

PZ č. 925: *Každou chybu, kterou jsme udělali, jsme udělali úmyslně. Chyb neúmyslných se zásadně nedopouštíme.*

Děláme-li pouze chyby úmyslné, víme o nich a je pro nás hračkou je najít a opravit, čímž v očích žactva naše přirozená autorita dále stoupá. Žáci poznají, že sice nejsme neomylní, ale že pro nás není žádný problém chybu najít a opravit. V případě, že hrubým nedopatřením uděláme chybu neúmyslnou, kterou nemůžeme za žádnou cenu objevit, žáci usoudí, že to jenom předstíráme. Někdy se ovšem může přihodit, že zapomeneme úmyslnou chybu udělat, a než přijdeme na to, že jsme ji neudělali, ztratíme jejím hledáním spoustu drahocenného času.

PZ č. 926: *Hodláme-li udělat úmyslnou chybu, uděláme ji co nejdříve, abychom na to nezapomněli.*

Zapomnětlivým pedagogům se doporučuje, aby při řešení úlohy chybou hned začí-

nali. Nebudou muset neustále přemýšlet o tom, zda chybu, kterou hodlají udělat, už udělali.

Během řešení úlohy se může stát, že nám zvědavý žáček položí otázku, které nerozumíme nebo na ni neznáme odpověď.

PZ č. 974: *Nikdy nepředstíráme, že něco víme, když to nevíme. Protože však přízná-ním, že něco nevíme, by naše aureola mohla pohasnout, žádné otázky, které by nás k předstírání nějakých znalostí sváděly, nepřipouštíme.*

Lze ovšem těžko předem vědět, zda otázka hlásícího se žáka nás bude k předstírání nějakých vědomostí nutit, když nevíme, na co se chce zeptat. Avšak zkušenost mnoha generací pedagogů říká, že žádný žák nikdy nepoloží tu z několika mála otázek, na kterou odpovědět umíme.

PZ č. 980: *Žádné otázky kromě svých vlastních nepřipouštíme. Položíme-li si z roz-zřítosti otázku, kterou zodpovědět neumíme, děláme, že ji neslyšíme.*

Občas se stává, že všechny nástrahy řešene úlohy úspěšně překonáme a dojdeme k nějakému výsledku. Velmi častou chybou nezkušených pedagogů je to, že povzbuzení tímto úspěchem ihned smažou tabuli a vrhají se na úlohu další.

PZ č. 987: *Vyřešený příklad necháme několik minut doznívat, neboť převážná část žactva vůbec neví, co jsme vlastně vypočítali.*

Během tohoto doznívání připomeneme žákům své obzvláště zdařilé matematické nápady a provedeme namátkovou kontrolu volbou hodnot, u nichž je na první pohled zřejmé, že získaný výsledek potvrdí. Může se také stát, že dodatečně dostaneme nápad, jak úlohu vyřešit jinak, než žáci právě viděli.

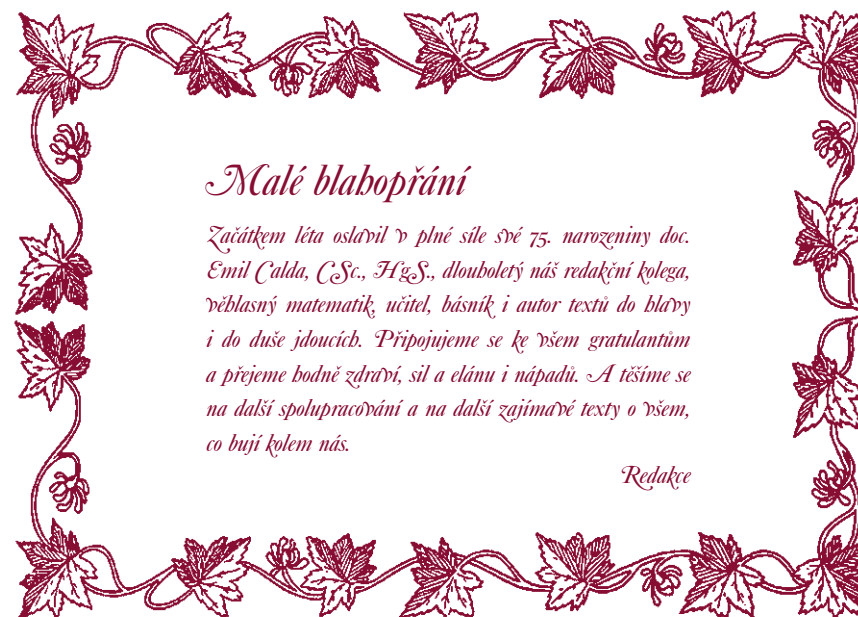
PZ č. 996: *Umíme-li daný příklad vyřešit více způsoby, ukážeme je. Jedním způsobem jsou žáci deprimováni jenom jednou.*

PZ č. 1000: *Jestliže jsme dospěli k výsledku, který se zdá být správný, nenecháme se tím zaskočit a nepropukneme v bujaré veselí. Z naší reakce musí být žákům jasné, že jsme nic jiného neočekávali, neboť*

správné vyřešení jakékoli úlohy je pro nás samozřejmostí.

Doufám, že dodržování těchto zásad přinese všem žákům, studentům i učitelům mnoho úspěchů nejen ve školním roce 2010-2011.

HgS

Malé blabopřání

Začátkem léta oslavil v plné síle své 75. narozeniny doc. Emil Calda, CSc., HgS., dlouholetý náš redakční kolega, věhlasný matematik učitel, básník i autor textů do blávy i do duše jdoucích. Připojujeme se ke všem gratulantům a přejeme hodně zdraví, sil a elánu i nápadů. A těšíme se na další spolupracování a na další zajímavé texty o všem, co bují kolem nás.

Redakce

POZVÁNKA na sedmé Medové odpoledne

Medové odpoledne v Zadní Třebani se uskuteční v sobotu 18. září již po sedmé. Program zde začíná ve 13.45. Již od 13.

hodiny se však mohou návštěvníci seznámenovat s účastníky tzv. tržiště intelektu, s jejich názory, ukázkami, vědomost-

mi a na daná témata s nimi diskutovat. O Svatém Janu pod Skalou se dozví vše od jeho starosty Jiřího Ševčíka, který zde zároveň i včelaří. Ten nyní pracuje na vybudování muzea řemesel, které má být zaměřeno také na včelařství. O vinařství v Čechách, jeho tradici i současnosti, ale i o výročí 200 let založení Pražské konservatoře bude připraven diskutovat Miloslav Richter. Vedle uměleckého kováře zde bude vykladač karet a numerologie, vedle zástupce Muzea Svatopluka Čecha a Jarmily Novotné třeba cestovatel, historik, heraldik, básník a estetik v jedné osobě. O výrobě piva budete moci hovořit se sládkem domácího pivovaru, ale výrobu svíček ze včelího vosku si budou moci vyzkoušet obzvláště děti.

Na samotný úvod Medového odpoledne ve 13.45 zahrají opět čeští kontrafagotisté a protože se jedná o sedmý ročník, bude jich sedm.

Včelaři ze základní organizace Liteň budou prodávat svůj med, někteří i pečivo s medem a o prodej medoviny a kosmetických výrobků na bázi včelích produktů se postará vedoucí včelařské prodejny v Křemencově ulici paní Zuzana Hanáková.

Letošní včelařské přednášky se ujme Ing.

Karel Sejk a bude hovořit a diskutovat na téma „Význam včel pro přírodu a pro lidstvo“. Přítel Karel Sejk včelaří v Dobřichovicích a pro široké okolí je cenným rádcem v chovu včel. Pravidelně na své včelnici organizuje přednášky a ukázky chovu matek a svým širokým rozhledem je cenným pomocníkem jak začínajícím včelařům, tak i těm pokročilým. Je učitelem včelařství Českého svazu včelařů a jeho výčet přednášených oborů a tím i rozsah témat je úctyhodný. Jeho přednáška však bude vedena tak, aby byla srozumitelná i nevčelařům. Těm pak bude věnován i včelařský koutek, aby se mohli seznámit se základními včelařskými pomůckami a případně se základy včelaření.

Hvězdamí loňského Medového odpoledne se staly Tančící babičky, jejichž věkový průměr je dosti přes 70 let a jednou z nejaktivnějších členek je Jana Efflerová, která ještě donedávna byla aktivní včelařkou ZO ČSV Liteň. Proto na přání mnoha loňských účastníků nebudou chybět ani letos. Závěr odpoledne bude již tradičně patřit komornímu souboru Harmonia Mozartiana Pragensis, který zahraje skladby od G. F. Händela, J. Venta, J. Pelikána a L. van Beethovena.

Luboš Fait

FABIÁNKOVY 1. narozeniny

Kdy? 18. 9. v sobotu, a to od 15 hodin. Kde? Na zahradě ZUŠ v Lomené ulici.

Srdečně vás zveme na oslavu 1. narozenin Rodinného centra Fabiánek. Pro milé gratulanty bude připraven program s „dortovou“ tematikou: zdobení dortíků, malování

zástěr, zábavné úkoly pro malé kuchaře a kuchařky, soutěž o nejlepší mamčin/tatínkův koláč (koláče tedy s sebou!), divadelní představení divadélka Bubec *Jak pejsek s kočičkou pekli dort*.

L. Stupavská

NAPŘÍČ KANADOU (ale českou)

Chcete-li projet Kanadou s přívlaskem Česká, nepotřebujete k tomu žádné saně tažené psím spřežením – stačí, když nasednete do vláčku, který jezdí po úzkokolejně trati (rozchod pouhých 760 mm) mezi Jindřichovým Hradcem a Novou Bystřicí. Byla otevřena 11. listopadu 1897, je dlouhá 33 kilometrů a je na ní sedm mostů a jeden viadukt. Závratnou rychlostí bezmála 30 km za hodinu budete skoro půldruhé hodiny projíždět téměř nedotčenou přírodou: hlubokými lesy, mezi skalami a okolo rozlehlých rybníků; zachce-li se vám, můžete na jedné z devíti zastávek, které se na trati nacházejí, vystoupit a jít třeba na houby nebo jen tak někam jinam. O zastávce Kaproun jsme psali v podzimním Kukátku z roku 2007; je pozoruhodná tím, že zde byl v noci z 28. na 29. června roku 1900 vyloučen z přepravy český veli-

kán Jára Cimrman; tuto neblahou událost připomíná pamětní deska a kamenná mohyla s ležícím torzem Mistra těla.

A protože od Cimrmanovy detrainizace uplynulo letos 110 let, řekli jsme si s manželkou, že toto památné místo prostřednictvím úzkokolejné železnice opět navštívíme; že jsme tak učinili, dokazují obrázky, které jsme pořídili vlastním fotografickým přístrojem. Je na nich mohutně dýmající parní lokomotiva řítící se do zastávky Kaproun a mohyla Járy Cimrmana. Na požádání můžeme ukázat další fotografická díla, v jejichž publikování v tomto periodiku nám brání vrozená skromnost. Je na nich zobrazeno, jak v tomto vláčku jedeme, jak manželka strmí na velkém šutru poblíž trati a nedaleko já, jak hledím do daleké budoucnosti.

HgS

Supící lokomotiva

Cimrmanova mohyla

80 LET BARÁČNÍKŮ v Dobřichovicích

Když v roce 1930 odjeli ze sousedních Letů na žebříňáku založit další „Vlastenecko-dobročinnou Obec Baráčníků Dobřichovice“, která čítala 120 tetiček i sousedů – jak si říkají dodnes - netušili, že jejich obec časem zanikne, zatímco v Dobřichovicích se bude v sobotu 23. října 2010 slavit 80 let trvání. S hudbou, prapory, slavnostním zasedáním i občerstvením, v prostorách Rychty u parku, kde

se na dvoře pálí každoročně „Čarodějnice“ ... Přijedou i ostatní obce 18. župy „T. G. Masaryka“ z Březnice, Příbrami, Březových hor, Zdic, Hostomic i Řevnic, které přivítáme po staročesku – chlebem a solí – stejně upřímně, jako zájemce o tradice, staré zvyky a obyčeje z řad našich spoluobčanů, proto buďte vítáni a přijďte pobejt (v 18 hodin).

Obec Baráčníků Dobřichovice

JEŠTĚ K 110. VÝROČÍ založení TJ Sokol Dobřichovice

V tomto čísle uzavíráme zajímavé ukázky ze sokolské kroniky, které jsme uveřejňovali u příležitosti 110. výročí založení dobřichovického Sokola. V minulém čísle jsme skončili v dubnu 1946, kdy se po válečných letech činnost Sokola začala znovu rozvíjet.

OSLAVY KVĚTNOVÉ REVOLUCE

4. květen byl vyhlášen Dnem smutku a vzpomínek na válečné oběti, 5. květen dnem oslav revoluce a přísahy národa. 9. květen – Den vítězství – byl oslaven velkou přehlídkou na Masarykově stadionu na Strahově. Naši TJ na pražských akcích zastupovala delegace ve slavnostních krojích. 9. května se v Dobřichovicích pod záštitou místní osvětové rady pořádal průvod, ve kterém byly zastoupeny všechny spolky.

Krojovaných účastníků bylo kolem 80, v civilním šatě asi 100. Od nádraží se za veselého volání postupovalo až do parku, kde vyhrávala hudba p. Linky z Prahy, večer pak hrála k tanci v sokolovně.

Ve dnech 13. – 20. května probíhaly mezinárodní chodecké závody Švédsko – Dánsko – Norsko – ČSR. V Dobřichovicích organizoval závody cvičitelský sbor naší jednoty za účasti SKD a Junáka. Účast byla hojná: 37 mužů, 5 dorostenců, 26 žáků, 25 žen, 17

dorostenek a 15 zákyň, z pozvaných 6 členů SKD, z nichž jeden vzdal. Za každého závodníka byl udělen bod. Každý účastník závodu dostal odznak. V celkové klasifikaci národů

vítězí naše republika (177.137 bodů) před Dánskem (112.028), Švédskem (80.317) a Norskem (51.218). 19. 5. 1946 Svobodné slovo podává zprávu o žakovské besídce So-

Foto Sokolů s tzv. „dřevákem“ – autem na dřevoplyn:

osoby stojící (zleva): Antonín Havlík, Božena Davidová – Charvátová, za ní Ladislav Křehký, vedle ní Antonín Voříšek, Karel Kudrna, Milena Fejferová, Magda Bínová, ???, Helena Fejferová – Kaucká, ?Manka Šimůnková nebo ?Dolfa Šoralová
osoby sedící na autě (zleva): Jindra Hamplová – Jiříková, Věnka Mikešová, Božena Sackmauerová, vpředu Magda Fejferová, vzadu Lída a Karel Gemperlovi

kola Dobřichovice. Měla úspěch a musela být opakována. Pozornosti se těšilo zejména vystoupení nejmladšího žactva, dorostenky v krojích musely Dvořákův Slovanský tanec zopakovat. Výtěžek byl věnován na zakoupení kroje pro nemajetné žactvo. Tělocvičná akademie se konala v sobotu 8. června ve 20 hodin v sokolovně. Byla svědomitě připravována pořadatelským odborem a vedoucími družstev. Její konání bylo oznámeno v deníku Svobodné slovo.

PROGRAM:

1. Česká polka – ženy v národních krojích – sestavil br. J. Klán na polku B. Smetany z finále 2. dějství Prodané nevěsty
2. Sedmička – muži – od J. Pláničky s hudbou prof. Včeláka. Nacvičil nejmladší člen cvičitelského sboru br. Jaromír Jiřík
3. Rej s věnci – dorostenky - od H. Burgrové – Dubové s hudbou K. Pospíšila
4. Cvičení na kladině – ženy – sestavil cvičitelský sbor žen

5. Cvičení na vysokých bradlech – muži - (2 povinné sestavy a 1 volná) - sestavil cvičitelský sbor mužů

6. Obžínky – dorostenky v národních krojích – od B. Matějovcové – Holečkové, hudba K. Matějovec

7. Různosti na žíněnkách – dorostenci – sestavil cvičitelský sbor dorostu

8. Prostná žen – autoři jako v č. 6

9. Cvičení s hranolem – muži – sestavil Evžen Peninger, hudba O. Harfek

Obecenstvo, které přišlo v hojném počtu, bylo s předvedenými výkony plně spokojeno. Nejvíce se tleskalo tancům žen a dorostenek a potom konečnému číslu. Uvádění programu bylo tlumočeno naším rozhlasem. Bohužel malý sál bez jeviště takovýmto akcím nevyhovuje. Naše přenosné pódium muselo být zvětšeno, čímž se ubralo místo pro diváky.

16. června se zúčastnilo 9 mužů a 9 dorostenců lehkooletických závodů na Mrázovce v Praze.

23. června se konaly obecné závody ČOS v župě na Mrázovce a na Klamovce. Naše čtyřčlenné družstvo se v celkovém pořadí umístilo na 9. místě.

29. června se sbíral lipový květ na lípách kolem cvičiště. Přišlo 9 mužů, 8 žen a 4 dorostenci.

7. července se konala pouťová taneční zábava, jež byla velkou společenskou událostí. Veselá dekorace zakryla obudné stěny, stříšky, krámky, malovaná kuřátka – vše připomínalo skutečnou pouť. Bufet byl dostatečně zásoben, zmrzlina, občerstvení a dobrá hudba uspokojily i nejnáročnější návštěvníky. Sokolské podniky si budují znamenitou tradici a mají dobrý zvuk.

Dne 13. července zahynul tragickou smrtí ve věku 43 let br. František Petrák.

19. – 21. července se utábořilo 17 žáků v lesích u Osova a u Hostomic. Br. F. Budil a br. L. Linhart se jim plně věnovali, jen sv. Petr je často zlobil deštěm.

V červenci přišlo cvičit 41 mužů, což je rekord od dob založení sokolovny.

Ve čtvrtek 18. července 1946 zemřel ve věku 65 let starosta Sokola Dobříčovice, br. Antonín Voříšek, vrchní oficiál ČSD v.v.

3. srpna se v sokolovně konal tradiční letní karneval. Přípravy na něj započaly už v květnu srovnáním cvičiště a později br. náčelník Janka s několika obětavci postavili nový plot téměř kolem celého pozemku, pouze na severní straně byla ponechána stará tyčkovina, protože se počítá s rozšířením cvičiště na této straně. Sál byl patřičně vyzdoben. Stála tu černošská chata se štíty a kopími, v níž k tanci hrál známý A. Bejlek z Radotína se svým jazzem. Obecenstvo sedělo pod palmami a tančilo v záři lampionů nejen v sále, ale i na parketu venku. Účast byla ohromná, od Smíchova až po Srbsko. Mladí i staří se přišli vyskocit v krásných maskách. O půlnoci u jezu na břehu Berounky vypálil br. Eda Geissler ml. ohňostroj. Byl to dobrý nápad, ale br. Burdych prohlásil, že odvedl mnoho lidí od jídla a pití. - To bych mu věřil, neboť jsem naléval ohnivé vody v baru instalovaném v loutkárně a skutečně po dobu ohňostroje zel prázdnotou. - Tančilo se do bílého rána a br. pokladník si jistě na prázdnou pokladnu nestěžoval.

18. srpna se konal každoroční fotbalový turnaj místního SK pod názvem Memorál Mirka Hrubého. Dopoledního štafetového běhu od hrobu M. Hrubého z Karlíku se zúčastnili také naši bratři. Běh vyhrál SK, který v poslední chvíli postavil o jednoho muže více, čímž se jejich štafeta zrychlila. Byl to menší podfuk.

Koncem srpna se odstěhoval do Duchcova místonáčelník Karel Kudrna. Loučení bylo těžké, neboť tu zapustil hlouběji kořínky. Dorost vedl br. náčelník Janka.

ZÁJEZD DO VELKÉ HLEĎSEBE

11. – 12. května 1946 si zajeli naši bratři – 16 a 17 sester do Velké Hleďsebe

Slavnostní průvod dobříčovických sokolů na Karlově mostě při sletu r. 1948: vpředu zleva: J. Matl a H. Janka

u Mariánských Lázní. Protože jsem se nemohl přímo zúčastnit, požádal jsem br. K. Gemperleho, aby mi dodal látku pro kroniku. Karel po delším zdráhání slíbil a referát přinesl. Nuže – Karlíček vypráví: Na výborové schůzi se projednávala záležitost o převzetí ochrany nad hraničářskou TJ Sokol ve Velké Hleďsebe, jejímž členem je náš bývalý vedoucí žáků, br. Vladimír Marzy, a bylo navrženo zúčastnit se slavnostního znovuotevření Sokola 12. 5. 1946. Jakmile se o tom členstvo dovědělo, byl samozřejmě o zájezd velký zájem a bratr náčelník a sestra náčelnice byli soustavně přepadávaní žádostmi o uskutečnění výletu. Bratři navrhovali, že budou cvičiti „hranol“, který nacvičovali na tělocvičnou akademii, sestry se zajímaly o vhodnou parádu na cestu a br. Antonín Havlík se nabízel, že dopravu obstará mlýnským „dřevákem“. Zkrátka bylo jasno, že zájezd musí být. Organizace se obětavě ujal br. náčelník Janka. Pořídil soupis účastníků, obstaral druhé auto, jelikož se ukázalo, že „dřevák“ – Havlíkův mlýn – neuveze více než deset osob i s obsluhou, jelikož polovinu užitečného prostoru zaberou špalíčky pohonné látky a stohy kufrů – malý na kroj, větší na různé potřeby a největší na potraviny. Měl tedy každý tři kufrů a účastníků bylo 33, neboť br. Janka přikývl na cvičení s hranolem

a sestrám jeho měkké srdce neumělo odřici polku z Prodané nevěsty. Konečně nastal den zájezdu. Vydařil se. Slunce nádherně svítilo a vanul mírný severozápadní větřík. Bylo 10 hodin, když se před sokolovnu přibližil „dřevák“ (Jeho rychlost se řídí silou cestujících, kteří jej strkají do kopce.) Ti, kteří stáli nejbliže, rychle naskákali na jeho bedra a už se jelo. Ten větší zbytek, který se nevešel do „dřeváku“, nasedl do nákladního auta pana Lišky z Mníšku. Nálada účastníků byla celou cestu náramná. Za zpěvu ubíhala cesta přes Beroun, Plzeň a Stříbro na Planou, přes Chodovou Planou tak rychle, že než účastníci vyprázdnili všechny kufrů s jídlem, zjevila se udiveným očím bílá stavba kavárny Panorama a konečně celé Mariánské Lázně. „Dřeváček“ zastavil a čekalo se na ten větší zbytek, který jednak vyjel později a jednak v Plzni zvětšil bohatství jistého zmrzlináře. Když se přikolébalo druhé auto, jelo se na místo slavnosti, do Velké Hleďsebe. Tam nás přivítal br. starosta a s. náčelnice, načež nás ubytovali. Po vydatné večeři se besedovalo a navazovaly se známosti s místními sokoly při zpěvu a tanci. V neděli dopoledne byla prohlídka Mariánských Lázní a družstvo volejbalistů tlouklo do míče na stadionu v Mariánských Lázních.

Odpoledne po tučném obědě seřadil se průvod pod železničním mostem na silnici z Mariánských Lázní do Velké Hleďsebe. Odtud se pochodovalo celou obcí do místní slavnostně vyzdobené prozatímní sokolovny. Tam se konala vlastní slavnost.

Po proslovech místních činovníků, delegáta ze župy a našeho starosty, br. Antonína Voříška, následovalo cvičení našeho závodního družstva na hranolu. Tím byla první část slavnosti vyčerpána a pokračovalo se v hotelu Riviéra taneční veselící, kterou zahájily naše sestry polkou z Prodané nevěsty. Když byla zábava nejveselejší, uhodil hrom. Ne, nebyl to hrom, byl to jen povel br. náčelníka k odjezdu, ale účinkoval tu jako hrom v družné zábavě. Smutně se loučili místní s přespolními, na které čekala dlouhá cesta, která nebyla strastiplná, ale veselá a o komické momenty nebylo nouze. – Dlouho se vyprávělo o zaběhlém sklíčku z brýlí br. E. Geisslera, které zřejmě bylo někam zakoukáno a chtělo odtáhnout majitele zpět. Leč milý Eda si tuto nehodu vynahrádl řízkem z cíziho talíře při pivní zastávce v Plzni.

Za úplné tmy dorazila výprava domů ve stavu dřímajícím pod vrstvou silničního prachu.

Mnozí šli domů pokračovat ve snění, ale ti nezodlní se šli zdolat na tancovačku do sokolovny.

Shrnu-li na konec všechny zážitky, musím dodat, že všichni byli spokojeni. Zájezd se vydařil. A proč se vlastně konal? Navázaly se bratrské styky s pohraničím, které potřebuje účinnou propagaci a pomoc ve svém budovatelském úsilí. Naše jednota převzala ochranu nad mladou jednotou, což je jistě čin krásný a záslužný.

(Text je doplněn kolorovanými kresbami.)

Zde bohužel zápisy končí. Dále najdeme v kronice jen:

1. Podpisy účastníků při slavnosti předání praporu Angličanům (jen hosté a zástupci MNV).
2. Podpisy účastníků valné hromady k 70. výročí založení sokola – 28. října 1969
3. Podpisy hostů a účinkujících – tělocvičná akademie – 28. září 1947

*Ze sokolské kroniky vybrala
Jana Váňová*

PHDR. ALBÍNA HONZÁKOVÁ

(1877 Kopidlno – 1973 Praha)

profesorka na pražském dívčím gymnáziu Minerva,
sestra MUDr. Anny Honzákové

Maminka Anna, rozená Hlaváčková, dcera mlynáře z Bílého mlýna u Jičína se provdala za MUDr. Jana Honzáka, panského a městského lékaře, pokrokového člověka, který pocházel ze Smidar. Bydleli v Kopidlně na náměstí

v rodinném domě s ovocnou zahradou. Otec byl osobním lékařem a přítelem hraběte Ervína Šlika. Měli šest dětí; tři chlapce Jana, Bedřicha, Emila a tři děvčata Marii, Annu a Albínu. Rodina byla demokratického smýš-

lení i jednání, rodiče dali dětem volnost, ale zároveň je vedli k důslednosti, pracovitosti a vzdělání. Tatínek hrával po večerech na kytaru a děti zpívaly, maminka jim vyprávěla příběhy ze života. Nejmladší Albínka měla hezký hlas, učila se zpěvu u řídicího učitele Křídla, zpívala v kostelním sboru. Když jí bylo 12 let, tatínek předčasně umírá, maminka dům prodala, hospodářství pronajala a odstěhovala se s dětmi do Prahy. Po ukončení měšťanské školy se dostává spolu se sestrou Annou na Minervu, první soukromé dívčí gymnázium. Také dva bratři studují, a tak maminka sestavuje dlouhodobý rozpočet a starostlivě kontroluje finance. Po večeri sedávali u velkého dubového stolu, maminka šila, děti se učily za svitu petrolejové lampy do deseti hodin večer. Ředitelem Minervy byl Prusík, profesorský sbor měl vynikající úroveň a žáčky studovaly s nadšením. Albína milovala historii, studovala se zájmem latinu a řečtinu, výborně překládala z originálů. Zamilovala si antiku a renesanci. Současně soukromě studovala hru na klavír a na housle. Cvičila denně, vynikala v technice i přednesu. Chodila do Národního

divadla na opery a nemohla se rozhodnout, čemu dát v budoucnu přednost, zda hudbě a zpěvu, či studiu historie. Vyhrála pěvecký konkurs, přerušila studium na Minervě a rok bezplatně studovala na pěvecké akademii. Cítila se šťastná, hlas zesílil, ale strach z nejisté budoucnosti a vysokých finančních nákladů ji vrací po roce na Minervu, kde v jednom roce splní učivo dvou ročníků.

R. 1897 odmaturovala na chlapeckém Akademickém gymnáziu a zapsala se na filosofickou fakultu, obor historie a geografie. Stala se žačkou historiků J. Golla, J. Pekaře, F. Kalouska, zeměpis studovala u J. Palackého, syna F. Palackého, a u prof. Šambery. Profesor Goll ji záhy delegoval do představenstva „Klubu za starou Prahu“, které bojovalo za zachování historického jádra města. Zapsala se i na matematiku a teoretickou fyziku a na práva jako mimořádná posluchačka. Navštěvovala přednášky prof. Heyrovského o římském právu. Ale po čase se vrátila zpátky k historii. Během studia napsala pojednání o Madame Rolland, girondistce, popravené za francouzské revoluce.

V letech 1901-1902 složila státní zkoušky, později doktorát filosofie. Po plných 33 let vyučovala na Minervě. Byla jednou z prvních profesorek a vychovala několik generací žaček, které na ni s láskou vzpomínaly. Sváděla zápas o pokrokovějšího ducha na škole, snažila se o modernizaci vyučování a názornost. Podílela se na změnách osnov a přeměně gymnázia z klasického na reálné. Absolventky pak mohly studovat i na technických oborech vysokých škol. Usilovala spolu s dalšími o zestátnění gymnázia. Po vzniku republiky šla učit na rok na Slovensko do chlapeckého gymnázia v Trenčíně. Pomáhala tu i při volbách a sčítání lidu.

Odmítla ředitelská místa ve Valašském Meziříčí, v Českých Budějovicích i na pražském gymnáziu Charlotty Masarykové. Učila až do roku 1933. V r. 1969 jí ministr školství Bezdiček udělil titul zasloužilá učitelka.

Od r. 1904 se účastnila práce ve feministickém hnutí, zejména při zakládání Ženského klubu a v kampani za volební právo žen. Pracovala na sborníku Masaryk a ženy, monografii *Knihy života o své přítelkyni, feministce a senátorce, F. Plamínkové*, a monografii své sestry MUDr. Anny Honzákové. Zpracovala heslo *Ženské hnutí v Ottově slovníku naučném*, publikovala článek *Žena ve středověku, renesanci a Velké francouzské revoluci* a vydala brožuru *Masarykovo poselství ženám*. Napsala svůj životopis.

Její generace vybojovala ženám právo na vysokoškolské vzdělání, právo volební, odstranila vnucený celibát pracující ženské inteligence a umožnila vstup do řady nových povolání.

Zúčastnila se spolu s F. Plamínkovou kongresu Mezinárodní ženské rady ve Washingtonu. Pluly parníkem, navštívily Kanadu, hovořily s našimi krajany. Procestovaly celé Spojené státy a přednášely o kulturním rozvoji českého národa v novém svobodném státě, účastnily se i kongresu o mateřských školách v Los Angeles. Strávila tu tři měsíce,

psala si poznámky, fotografovala. Po návratu do Evropy, zůstaly tři neděle v Paříži, kde si důkladně prohlédly světovou výstavu. Usilovně studovala i v cizích jazycích všechno o Jižní Americe, aby o ní mohla alespoň napsat studii, když už nemůže uskutečnit svou touhu z dětství - vydat se k Amazonce a do And za Indiány. Přecenila své síly a nervově se zhroutila. Po měsíční dovolené opět pokračovala v práci i studiu, ale byla tak vyčerpána, že musela opustit učitelské povolání. Sestra Anna ji léčila a pečovala o ni.

Po doktorátu sestry Anny Honzákové spolu žily v Praze na Moráni. Obě sestry zůstaly svobodné, plně se věnovaly svému povolání. Své milované a obětavé mamince tu připravily šťastné stáří; domov a láskyplné prostředí tu našly při svých studiích i neteře a synovci, děti sestry Marie, provdané Pavlíkové, která žila s rodinou v Táboře.

Albína Honzáková byla družná, obklopovala se velkým kruhem přátel. Měla neobyčejné osobní kouzlo a byla radost s ní rozmlouvat. Spolu se sestrou Annou odkoupily ve 20. letech 20. století od křižovníků půdu a postavily v Dobřichovicích vilu v Jugoslávské ulici č. 206. Trávily tu většinu volného času a přijíždělo k nim mnoho přátel, mj. též senátorka F. Plamínková.

Albína Honzáková se dožila vysokého věku. Poslední léta trávila u své neteře - ing. arch. Milady Petříkové - a jejího syna Miloše v jejich hradčanském bytě. Paní Milada Petříková byla naší první architektkou. V její rodině našla lásku a péči, rodinné zázemí a radost z „vnoučat“ a „pravnoučat“. Je pochována v rodinné hrobce na vinohradském hřbitově. V domě č. 206 žije dnes MUDr. Zdena Hochová s rodinou, její babička, Milada Petříková, byla neteří Anny a Albíny Honzákových, dcera jejich sestry Marie.

*Děkuji MUDr. Z. Hochové za zapůjčení studijního materiálu a fotografií.
Jana Váňová*

KULTURNÍ PŘEHLED

září – prosinec 2010

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech)

Výstavy v residenci křižovníků

Od 17. srpna do konce září budou ve velkém sále vystaveny fotografie **Jarmily Zedníkové**. Dále připravujeme výstavu obrazů **Jaruš Soukupové**

Během vinařských slavností - přesněji v termínu od 26. 8. do 3. 9. - se objeví v residenci i díla skupiny s názvem **RASTR**. Je volným sdružením čtyř umělců: **Miloš Englberth, Jindřich Hájek, Jakub Kándl (malíři) a Jiří Macht (fotograf)**.

PhDr. prof. František Dvořák o skupině Rastr řekl: *Jedná se o úplně něco nového, než co se oficiálně předkládá jako současné umění - jako projev aktuálních tendencí. Setkáváme se po dlouhé době opět s výtvarníky, kteří vycházejí z reality. Jak nedávno uvedl nejvýznamnější francouzský teoretik moderního umění Pierre Restany: Současné umění trpí hladem po realismu. Právě tito čtyři umělci vycházejí z inspirace realitou a jsou zaujati konkrétním objektem.* www.rastrart.cz

4. září, v sobotu – residence křižovníků od 12-22:00

7. ročník historického a šermířského festivalu Černošická alotria

K vidění budou šermířská vystoupení, divadlo, historická hudba, dobové tržiště a občerstvení, dětské hry, ukázky historické i současné vojenské techniky, výstavy a řada dalších zajímavostí.

Petr Herold - výstava ilustrací s historickou tematikou

Ondřej Herold - výstava fotografií s šermířskou tematikou

www.alotria.urozeni-rvaci.cz

9. září, ve čtvrtek – residence křižovníků ve 20:00

Koncert vynikajících muzikantů Vladimíra Merty a Jana Hrubého

11. září v sobotu u školy

Slavnost 130 let od založení sboru dobrovolných hasičů

12. září, v neděli – residence křižovníků v 15:00

Divadlo pro děti – **O kohoutkovi a slepičce** přijede zahrát Malé divadélko Praha.

Kdo by neznal klasickou pohádku O kohoutkovi a slepičce, která se slepička snaží zachránit chamtivého kohoutka. Není právě lakomost a chamtivost hlavním tématem nejen příběhu, ale i dnešního světa? Dá se vůbec z tohoto příběhu udělat legrace? Dá se počít? Na to ať zkusí odpovědět naše představení.

Loutky - celodřevěné, řezané. Hrají Anna a Rostislav Novákoví.

Délka představení: 45 minut

18. září, v sobotu – zahrada ZUŠ, odpoledne

oslava 1. narozenin Rodinného centra Fabiánek

25. září, v sobotu – od 14:00 v malém sále sokolovny i na hřišti

Sokolení – co se děje v Sokole. Sokol je nejen pro děti, ale pro celou rodinu. Čekají vás soutěže a diskotéka pro děti, ukázky cvičení step aerobiku a další.

25. září, v sobotu - Sál MUDr. F. Fürsta v 19:30

Trabanty v Africe. Pravé africké dobrodružství se dá zažít i bez GPS, ABS a 4x4.

29. 11. 2009 dobyt v rámci expedice Trabantem napříč Afrikou ostřílený dvoutakt Egu – žlutý bakelitový nezmar - společně se svým dvojčetem trabantem Babu a partou dobrodruhů Afriku. 19 640 km z Prahy do Kapského města v Jihoafrické republice mělo znovu připomenout slávu českých cestovatelů první republiky, na které i přes jejich neuvěřitelné úspěchy s primitivními vozy padl komunistický prach zapomnění.

Cestovatelská beseda s promítáním

Připravujeme na říjen, listopad a prosinec:

Mimo akce níže uvedené bych ráda přivedla na besedu pana Arnošta Lustiga, doufám, že to jeho zdravotní stav dovolí. Termín si prosím pohlíďte na webových stránkách města.

3. října, v neděli - Sál MUDr. F. Fürst v 15:00

S pohádkou pro děti **Aprílová škola** přijede Eva Hrušková a Kateřina Hovorková

9. října, v sobotu – kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku

Koncert Prof. Jaroslava Šarouna a jeho hosta.

28. října, ve čtvrtek – residence křižovníků

Kaleidoskop k oslavě státnosti – soubor Ludus Musicus a hosté.

Listopad

5. listopadu, v pátek - Sál MUDr. F. Fürsta v 19:00

Cestovatelská beseda s Mgr. Hanou Blochovou o Egyptě a Sýrii.

27. listopadu, v sobotu - residence křižovníků

Adventní trhy s tradičním ohňostrojem. Pro děti pohádka Putování za vánoční hvězdou. Mostový ples od 20:00 v hale Bios tentokrát opět s klasickým orchestrem Josefa Hlavsy, po půlnoci s T.O.P. dream company.

27. listopadu, v sobotu - residence křižovníků v 18:00

Ludus Musicus: Knižecí zrcadlo

Na prosinec se pro velký zájem opět připravuje v knihovně beseda s panem Václavem Větvíčkou. Na Dětský vánoční Jarmark se můžete těšit 11. prosince na nádvoří zámku, pohádka pro děti bude přímo od Kopeckých – Malostranská zimní se sněhulákem ... na potom už zase „Šťastný a veselý“!

Vladka Cvrčková, KC Dobřichovice

PRVNÍ PŮLKULATÉ VÝROČÍ aneb Musica Viva popáté

Ano, je to tak! A jak těch pět let uteklo! V týdnu od 8. do 15. srpna se v residenci rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou konal již pátý ročník letní části hudebního festivalu Musica viva. Ačkoli tento ročník byl stížen (jako řada jiných kulturních podniků) „mdlobou peněžní“, jak onu neblahou situaci nazval jeden dávný barokní musikant, přesto se dramaturgii festivalu podařilo sestavit hutný, kompaktní a přitom nápaditý a vysoce kvalitní program.

Zahájení proběhlo v neděli 8. srpna. Po úvodním povídání a vzpomínání na dávné osobnosti naší i evropské hudební kultury sešli jsme se u objevené a po výtce působivé výstavy fotografií MUDr. Zdeňky Kabelky, jenž je sice, pokud jde o poslání, významnou osobností české medicíny, avšak najde si také čas i na svou velkou lásku - fotografování. Jeho fotografický záběr je velice široký a výstava jej představila v hutné a působivé zkratce. Mohli jsme se tak potěšit krásnými snímky všelikých živoků i cizích krajů. A také důvěrně známých osob, neboť dr. Kabelka již řadu let fotografuje třeba koncerty souboru Ludus musicus a zachytil magickou atmosféru karlických půlnočních i řady dalších povedených večerů. Vernisáž výstavy doprovodil právě Ludus musicus několika renesančními zpěvy. Tu je třeba malého odskoku: na tomto souboru letos ležela hlavní tíha programové náplně festivalu a soubor se tohoto nelehkého úkolu zhostil věru se ctí.

Následovala hostina vzájemnosti, milé setkání, při níž publikum mohlo ochutnat i dobroty ze skvělé v renesančním stylu a vpravdě arcimboldovsky aranžované ovocné tabule, připravené díky fantazii a ši-

kovnosti rodin Kabelkových a Vaculíkových. Tabuli vévodil mohutný „ovocný“ páv (obr.). Nasytění lahodnými dobrotami, příjemnými tóny i půvabnými obrázky přesunuli se poté všichni do hlavního sálu, kde soubor Ludus musicus provedl neprávem pozapomenutou barokní operu, či přesněji snad lidovou zpěvohru českého autora Karla Loose (kol. 1724 - 1772) *O komínku zedníky nakřivo postaveném*. K. Loos působil mezi lety 1747 - 1772 jako regenschori a varhaník v Tuchoměřicích u Prahy. Jeho chrámové skladby se zřejmě v jeho době na českých kůrech často hrály. Z jeho díla se však zachovala pouze tato „opera“, vzniklá r. 1772. Je to jen zdánlivě žertovná zpěvohra, její přesahy jsou po výtce zajímavé: dobré a poctivé základy našeho pozemského přebývání ...

Ludus musicus vystoupil ve velmi zajímavém složení: instrumentální složku obstarali: Beata Altior a Dana Klásková - housle, Marek Fichtner - gamba, Filip Tvrzský - cembalo a František Běhounek, jenž vedle vedení souboru a řízení celého představení doplnil harmonii o barokní kytaru. V rolích sólistů vystoupili Dorothea Solničková jako puella, Václav Fanta jako caementarius, Jan Venclík jako murarius a Ondřej Solnička co dominus. A dlužno dodat, že jak soubor, tak sólisté předvedli na jednoduché, avšak působivé scéně výborný, jistý a kompaktní výkon a publikum se výborně bavilo. Zajímavým režijním nápadem se ukázalo být vložení tří (dobře zahranych i zazpívaných) drobných skladeb J. S. Bacha a také závěrečné memento mori - skvělé taneční vystoupení Blanky Ferjentsik Wernerové. Byl to věru povedený večer a gruntovní start celého festivalu.

Z vernisáže fotografií MUDr. Z. Kabelky

Program pokračoval v úterý 10. srpna pořadem *Letní koktejl na Sekyru*. Tenhle tajnosnubný titul skrýval autorské čtení Ludvíka Vaculíka, a to - logicky a především - z jeho proslulého románu *Sekyra*. Nezůstalo však jen u něj. Přidal také svým nenapodobitelným způsobem několik fejetonů z nedávno vydaného souboru *Dřevěná mysl*. Večer uvedl opět soubor Ludus musicus, tentokrát však v podobě lázeňského orchestru nabídl milé „staré pecky“ z 20. a 30. let minulého století (včetně písní řevnického rodáka Pavla Friedmanna) a také zajímavé zhudebněnou poesii V. Dyka a R. Medka. Náležitý kontext dalo pak celému večeru pěvecké sdružení Wlastenci, což je v praxi t.zv. *pěvecká divize českého PENklubu*. Čeští literáti se dostavili v hojném počtu a přidali sborem řadu krásných písniček. Jejich „hudební ředitel“ Jiří Šlupka Svěrák Vaculíkovo čtení předělal také několika svými písněmi. Zejména při jeho úpravě Skácelových veršů (*Připítek - Ještě si přitukneme ...*) doslova mrazilo po těle i po duši z té krásy. Logickým vyústěním skvělého večera pak bylo společné zpívání všech, kdo byli v sále. Což však nebylo vše! Večer byl vlastně jedním velkým společným pobytím a k tomu přispěly i mňamky, které při-

pravila paní Solničková se svými rodinnými pomocníky. Kdo přišel, jistě nelitoval ... Čtvrtek 12. srpna byl věnován hudebnímu setkání k 150. výročí narození Gustava Mahlera. V pořadu *Gustav Mahler a česká hudba* představilo trio Eva Děkanová (soprán), Jiří Šimáček (housle), Karel Prokop (varhany, klavír) řadu nádherných a intimních Mahlerových písní. Ale nejen to: přidali také hudbu autorů, z nichž Mahler čerpal nebo které uznával. Mohli jsme se proto potěšit i hudbou F. Bendy, B. Smetany i A. Dvořáka. J. Šimáček koncert doprovodil velice poučným výkladem o charakteru Mahlerovy hudby o jejich souvislostech a kontextech, což publikum vděčně přijalo. Musikanti byli bezchybní a přesvědčiví poslové krásy. Sopranistka Eva Děkanová předvedla brilantní výkon, Mahlerovy velmi intimní a doslova magické písně zpívala s hlubokým prožitkem a ukázala plnou šíři svého talentu (ostatně právem oceněného na řadě soutěží). Další tedy skvělý večer ... Na pátek 13. srpna pak připravila dramaturgie festivalu komponovaný pořad *Z Čech až na konec světa*. Magický večer představil hudbu, kterou pravděpodobně slyšelo poselstvo, které vyslal ke dvorům zemí západní Evropy

Arcimboldovská ovocná tabule, již vévodil mohutný páv

král Jiří z Poděbrad r. 1465. Vedl je Jiřího švagr, tehdy čtyřicetiletý šlechtic a vpravdě lev salonů, pan Jaroslav Lev z Rožmitálu a na Blatné. Poselstvo čítalo na 40 pánů a rytířů a za dva roky svého putování se přes německé země, Francii, Anglii, a Nizozemí dostalo až do Santiaga de Compostella a na místa, která se nazývala *finis terrae* (= *konec země*). Kostrou pořadu byly tedy vedle hudby ukázky textu, jenž popisuje putování poselstva a zážitky z cest i z přijetí na rozličných panovníckých dvorech, které zaznamenali jeho členové Gabriel Tetzl z Gräfenberga (ten se k poselstvu připojil v Norimbergu) a Václav Šašek z Bříkova. Ukázky zazněly ve vynikajícím podání Iva Tamchyny. Panoš Šašek byl vynikajícím pozorovatelem a zachytil ve svém „cestopise“ mnoho nesmírně zajímavých detailů tohoto nenápadně strhujícího příběhu ... Musikou přispěla hudební sdružení Ludus musicus (posílený o Reného Inquorta a gambistu Jakuba Michla) a našemu publiku dobře známý a vynikající příbramský soubor Chairé, vedený Josefem Krčkem. Což opět ale nebylo vše! Skupina tanečníků Chorea historica, jež se pod vedením doc. Evy Kröschlové věnuje rekonstrukcím tanců období renesance, okořenila navíc

L. Vaculík čte z románu Sekyra

tento skvělý večer tanci, které se v oné době na evropských dvorech provozovaly. Slovo, hudba i tanec spojily se ve věru silný zážitek. A ještě jedno třeba připomenout: v úvodu pořadu pozval F. Běhounek na podium současnou spolumajitelku zámku Blatná, odkud se vlastně poselstvo vydalo na svoji dobrodružnou misi, paní baronku Josefínu Hildprandtovou. A vedl s ní moc zajímavý rozhovor o historii zámku, jeho historických majitelích i o tom, jak přežili 2. polovinu minulého století a jak se na Blatnou znovu vrátili. Fenomén „šaška“ pak nebyl přítomen pouze ve jméne autorů historických zápisků, nýbrž i jaksi hmotně, neboť roli emotivního i hybného průvodce dějem - scurry - tedy šaška, skvěle zvládl Jiří C. Paul. Večer tedy plný emocí! Krásné představení ocenilo také publikum nadšeným aplausem. Závěr festivalu obstaralo Krytové divadlo Orfeus principála a režiséra Radima Vašíňky. Tohle divadlo je asi pro mnohé velkou neznámou, nicméně zasvěcení je znají jako nezlomitelného zastávce divadelních alternativ od 70. let, kdy je StB svým bedlivým zrakem měřila a svou „spásonosnou“ péčí „ponoukala“ stěhovat se z místa na místo. Jednoho dne se v něm objevil mladý Ond

Ovčín - J. Vaculík, O. Vaculík a L. Vašínková

řej Vaculík a po čase mu nabídl svoji právě dopsanou hru *Ovčín (Pastevecká)*. Hra se ujala a nějakou dobu setrvala na repertoáru divadla, než soudruzi z StB zjistili, že pod různými jmény autorů (např. Ondřej Děd či Richard Jedlička) se tají jméno pro rudého bolševika z nejděsivějších – Vaculík ... Jedno bylo, že jméno křestní bylo Ondřej ... Takže hra z taktických důvodů stažena, nicméně Ondřej Vaculík i s bratrem Janem v divadle zůstali a hráli dál ... Vše se jaksi vrátilo po letech zpět, když divadlo Orfeus provedlo Vaculíkovo komorní drama *Ovčín* (tentokrát už s pravým jménem autora) v neděli 15. srpna v podvečer na nádvoří křižovnické residence. Pod režijním dohledem R. Vašínkovy v inscenaci tohoto pouze zdánlivě absurdního kusu s mnoha přesahy opět jako před lety excelovali Lucie Vašínková (Káča), Ondřej Vaculík (Oldřich) a Jan Vaculík (Matěj). *Ovčín* není hra akční. Je to de facto básnivý a fantaskní kus o dvou bratrech, kteří si stavějí ochranné hráze a ohrady před podivným světem. Kus, který klade spoustu otázek, nalézá na některé snad i odpovědi, z nichž zároveň nové otázky jaksi znovu vyvstávají. A co je nejzajímavější: otázky, které formuloval autor začátkem 70. let minulého věku, jsou v naší dnešní realitě po Velkém listopadovém sametovém převrácení stále otázkami po výtce platnými a relevantními ... Je to

asi proto, že *na světě se dějí takové věci, které ani neumíme vysvětlit*, jak praví v jedné z replik bratr Oldřich.

Letní podvečer pod stromy na nádvoří nebyl vyplněn jen divadlem. V působivém podání R. Vašínkovy také zazněly v jeho první polovině dvě krásné povídky O. Vaculíka a vše kolorovaly písničky 20. a 30. let minulého věku v podání souboru Ludus musicus. Ještě je třeba dodat, že přenesení celého programu na nádvoří byl za krásného letního počasí výborný tah a že k představení byl připraven informacemi bohatý a zajímavý program, kde si příšedší diváci mohli přečíst hodně o historii divadla i uvedené hry, prohlédnout pěkné barevné fotky z její premiéry 9. dubna 2010 a přečíst i ukázky z textu.

A tak se uzavřela letní část festivalu. Dodat třeba, že sám festival má již delší dobu prakticky celoroční charakter, takže na jeho pokračování se můžeme těšit. Je třeba také konstatovat, že letošní letní festivalový týden přinesl nejen řadu skvělých skladeb, nýbrž i dobré, podstatné i poetické slovo, což byla z dramaturgického hlediska výborná volba. Kompaktní a promyšlený program také našel náležitou odezvu u publika, které při těchto setkáních se slovy i tóny spolehlivě zaplnilo sály i nádvoří dobřichovické křižovnické residence. Poděkovat je třeba všem účinkujícím, zejména pak souboru Ludus musicus, který, jak výše napsáno, nesl hlavní břemeno programu. Poděkování ale patří také všem, kteří jakkoli pomohli při organizaci a při přípravě pohoštění k jednotlivým programům. A také všem posluchačům, kteří přišli a pomohli vytvořit onu nenapodobitelnou atmosféru spolu-bytí a vzájemnosti při vpravdě živé musice i při poetických setkáních, při nichž ta musika tak zvolna doznívala. Velký dík také patří těm, kteří festival finančně podpořili, městu Dobřichovice a panu Zdeňku Žáčkovi, majiteli supermarketu ESO.

J. Matl

FOTBALOVÁ REKAPITULACE a výhled do budoucna

V minulém Kukátku, které vyšlo ještě v době, kdy se fotbalové soutěže dohrávaly, jsem byl nucen závěrečné výsledky odhadnout. Jak to tedy dopadlo?

V podstatě tak, jaký byl předpoklad. Áčko mužů svoji skupinu krajské I. B třídy vyhrálo a postoupilo do elitní soutěže - I. A třídy. Úspěšní byli i žáci, kteří vyhráli okresní přebor starších žáků a mohou se honosit titulem Přeborník ... Bohužel hned deset hráčů odchází do dorostu, takže budeme muset družstvo doplnit malými chlapci z přípravky, proto jsme naše nenechali postoupit do krajské soutěže, kde by dostávali „dvojciferné nadílky“. Méně už se dařilo dorostencům, kteří po podzimním prvním místě v okresní soutěži dorostenců postoupili do okresního přeboru, kde se projevila především špatná docházka na zápasy, což způsobilo nevyrovnané jarní výkony, takže postup do krajských dorosteneckých soutěží se nekonal. V individuálních hodnoceních OFS Praha-západ oznámil, že nejlepším střelcem v žákovských soutěžích našeho okresu se stal náš Petr Ježek se 33 vstřelenými brankami. Nejlepším střelcem v dorosteneckých soutěžích se stal rovněž hráč Dobřichovic Karel Šlápák se 35 vstřelenými brankami. Nu a co je nového?

Naše áčko jako čerstvý nováček I. A třídy nechtělo usnout na vavřínech, a tak jeho

příprava začala již 10. července. Tréninkové jednotky byly proloženy přípravnými zápasy s kvalitními soupeři a tým posílilo několik zkušených hráčů. Z Řevnic přišel Karda, z Vltavínu Dohnal, z Vonoklas Nejepsa, z Kazína Valenta, z Řep Táčner a z hostování se vrátil Debnár. Mužstvo naopak opustil Jiří Swider (vrací se do Řevnic) a Zdeněk Kuneš (skončilo mu hostování a odešel do Unionu Strašnice). Oběma děkujeme za jejich poctivé výkony v našich barvách.

Všechna utkání byla sehrána na hřištích soupeřů, pouze to poslední s Unionem doma. Družstvo se postupně sehrávalo a zlepšovalo, takže věříme, že bude důstojným účastníkem. Jediným negativem je zranění kapitána Lukáše Krajčího, který si možná na podzim už nezahraje.

Dorostenci by tentokrát po příchodu tolika hráčů ze žáků neměli mít problém s naplněním sestavy a dá se od nich očekávat opět útok na přední umístění. Žáci budou muset začít v podstatě od začátku, učit se hrát fotbal. Převratné úspěchy od nich nelze očekávat. Trénovat budou ve středu a v pátek od 17 hodin na našem hřišti. Přiveďte své děti, nenechte je sedět u počítačů. Ke zdravému vývoji je potřeba pohyb!

S pozdravem na shledanou na fotbale za oddíl kopané Miloslav Omáčka

Přehled přípravných zápasů A mužstva

Klečany (I. A) : Dobřichovice	5:3
Štěchovice (KP) : Dobřichovice	3:3
ČL Beroun (KP) : Dobřichovice	4:2
Dobřichovice : Union Strašnice	6:2

VOLEJBAL

přehled domácích utkání

Začátkem října začíná volejbalová sezóna, do které vstupují čtyři naše družstva. Pro zájemce uvádíme přehled všech jejich domácích utkání, a to až do konce letošního roku.

Muži A, 1. liga – Loni zvítězili v základní části, probojovali se do finále play-off, kde podlehli družstvu ČZU Praha. Letos ve svém třináctém prvoligovém působení mají doma za soupeře:

- 22. 10. Hradec Králové
- 23. 10. Vrchlabí
- 5. 11. Plzeň
- 6. 11. Č. Budějovice
- 20. 11. ČZU Praha B
- 26. 11. Brno B
- 27. 11. Staré Město
- 3. 12. Č. Lípa
- 4. 12. Chomutov

Ženy A, 2. liga – Loni po skvělém výkonu ve druhé polovině skončily na 5. místě; letos mají doma za soupeře:

- 2. 10. Chodov (u K. Varů)
- 16. 10. Rumburk
- 30. 10. Liberec
- 13. 11. Chomutov
- 27. 11. Mnichovo Hradiště
- 18. 12. Neratovice

Muži B, krajský přebor 1. třídy – v loňské sezóně se umístili na 4. místě, v letošní je čekají tito soupeři:

- 16. 10. Všechny
- 6. 11. Benešov
- 27. 11. Český brod

Ženy B, krajský přebor 1. třídy – tato děvčata loni hrála pod označením Dobřichovice C, a protože se v uplynulé sezóně umístila na prvním místě, postoupila o stupeň výš – do krajského přeboru 1. třídy. Loňské družstvo Dobřichovice B, které loni skončilo na 4. místě, se letos do soutěže nepřihlásilo. První start nynějšího Běčka je poznamenán mírně nepříjemným faktem – vzhledem k tomu, že hala, v níž se utkání hraje, je mistrovskými zápasy výše uvedených družstev a družstev košíkové plně vytížena, budou ženy B svá domácí utkání hrát v hale základní školy v Třebotově. Čekají je tyto soupeřky:

- 9. 10. Rakovník A
- 23. 10. Kralupy A
- 13. 11. Komárov A
- 20. 11. Benešov
- 4. 12. Lysá nad Labem

Redakce Kukátka přeje všem družstvům ve volejbalové sezóně 2010 - 2011 mnoho úspěchů.

HgS

NOHEJBAL „B“ HLÁSÍ:

Každé pondělí – včetně svátků církevních či státních – najdete nás v létě od 19 hod. za sokolovnou, v zimě v malém sále od 20 hod. Uzříte, jak proháníme míč i tělo kolem sítě nízké a je nám jedno, jaký seriál zrovna v televizi dávají ... Jste-li stejného názoru, přijďte mezi nás s obuví, která nedělá černé čáry na palubovce.

Karel Šilhavý

ORIENTAČNÍ

běh

K. Jarošová v cíli.

Na začátku léta jsme bilancovali výsledky jarní soutěžní sezony. Během celého roku se body z každého závodu započítávají do dlouhodobých soutěží na různých úrovních podle oblastí a též podle kategorií. V hlavní soutěžní kategorii žen jsme měli na jaře pouze jedinou závodnici, a to Jitku Svobodovou, která skončila v celostátním žebříčku v konkurenci téměř 800 závodnic včetně reprezentantek na krásném 68. místě. Valnou část oddílu tvoří veteráni s věkem více než 35 let, jejichž hlavní soutěží je oblastní veteránský žebříček pro Prahu a Středočeský kraj. Zde dosáhla nejlepšího výsledku Pavla Mrázová, která jarní část žebříčku vyhrála. Dále ve svých kategoriích byla Jiřinka Štrossová čtvrtá, Mirka Paulová devátá a Miluše Procházková jedenáctá. Z mužů se Vladimír Jaroš umístil čtvrtý, Josef Paul šestý, Stanislav Mudr osmý, Jaroslav Pavlů osmý a Antonín Procházka třináctý. V každé kategorii bylo hodnoceno 50 až 60 závodníků, takže to nejsou špatné výsledky, zvláště když uvážíme, že většina z nás běhá kategorie o 10 let mladší, než by odpovídalo věku, Tonda Procházka dokonce o 20 let. Po uzavření jarní části sezony začaly prázdninové vícedenní závody, které všichni rádi spojujeme s aktivním odpočinkem v rámci dovolených. Letní závody bývají většinou třítapové, tedy pátek až neděle, ale jsou i mezinárodní akce, které trvají celý týden. Spí se ve stanech na vyhrazených loukách v různých koutech naší země. Jako každým rokem i letos část oddílu vyrazila za hranice, a sice do Norska, u příležitosti Mistrovství světa. Výlet byl na 10 dní, 5 dní závodů a zbytek poznávání země. Počasí se obzvláště vydařilo a všichni byli nadšení ze zvláštních a pro nás neobvyklých terénů. V červenci jsme se zúčastnili všech čtyř vícedenních závodů, pobývali jsme a běhali na střední Moravě, severní Moravě u Jeseníku, na Vysočině a na Šumavě. Počasí nám přálo, takže jsme si běh i přírodu krásně užili, jak je ostatně vidět i ze snímku, na kterém se Klárka Jarošová raduje, že doběhla do cíle a neztratila se. V srpnu nám počasí již tolik nepřálo, šestitapové závody v Hradčanech u Mimoně propršely celé, což nám ovšem náladu zas tolik nepokazilo, neboť orientační běžci jsou jedinci odolní a vytrvalí. Další závody se konaly ve skalách u okolí zříceniny hradu Valečov, kde nás déšť též nezastavil. Nicméně někteří závodníci si neodpustili poznámky na adresu pořadatelů, že kdyby chtěli lézt po skalách, dali by se k horolezcům. Ale nakonec byli všichni spokojeni, protože nedošlo k žádným významnějším ztrátám ani na životech ani na psychice zúčastněných. Ve zbytku prázdnin nás čekají ještě dva třítapové závody – v Českém Ráji a u Jesenice na Rakovnicku. Pak se rozběhne podzimní závodní sezona.

V. Jaroš

Kola
Štorek
Řevnice

jízdní kola

■ příslušenství ■ náhradní díly

KOLA

- horská
- trekingová
- silniční
- dětská

- platební karty
- splátkový prodej bez navýšení

po-pá 8-18
čt 8-20
so 8-12
ne 14-17 (duben-srpen)

e-mail: info@kola-sport.cz
www.kola-sport.cz
tel.: 257 721 313
Komenského 92, Řevnice

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

FEMAT®
 spol. s r. o.

AUTORIZOVANÝ SERVIS

- autorizovaný servis vozů ŠKODA
- veškeré záruční i pozáruční opravy vozů ŠKODA
- profesionální pneuservis
- laserová GEOMETRIE
- kompletní diagnostika vozů
- rovnání karoserií na laserové stoličce CELETTE
- vyřízení pojistné události
- příprava vozů pro STK, včetně zprostředkování
- prodej originálních náhradních dílů
- prodej a montáž orig. příslušenství, HANDS FREE sad a zabezpečovacích systémů
- po předběžné domluvě možnost objednání servisu i na vozy jiných značek
- držitel certifikátu ISO 9001

Originální díly
a příslušenství

SERVICE Mobil
Mobil: 739 592 057

**Nový servis najdete
na adrese:**

Vrážská 1562, Praha – Radotín

(býv. budova Technometra)

Tel.: 242 438 900, 257 940 119, 603 588 675

E-mail: servis@femat.cz

Otevřeno : Po – Pá 7.00 – 19.00 hod.

Zelená linka:
800 400 497

www.femat.cz

NOVÉ SOCHY

v sochořadí ke Karlíku

V sobotu 14. srpna odpoledne byla otevřena další část chodníku ke Karlíku, na které byly umístěny sochy vytvořené na loňském ročníku sochařského symposia *Cesta mramoru*. Na slavnostním odhalení nových soch se nás sešlo několik desítek; vyslechli jsme stručnou – leč výstižnou – řeč pana starosty a následně pak krátké vystoupení pana Petra Váni, organizátora sochařského symposia. Poděkoval v něm všem, kteří se na zabezpečení symposia podíleli, a představil přítomné autory nově instalovaných soch. Po přestřižení symbolické pásky jsme přešli k jednotlivým dílům, o jejichž vzniku a o tom, co představují, jednotliví tvůrci zasvěceně pohovořili. Byli to: Barbora Hapalová (*Očekávání*), Jura Pliešтик (*Elementární postava*),

Miroslav Žáček (*Symetrie*) a Václav Gatarik (*Květ z mojí zahrady*). O autorech se zájemci mohou dovědět více v katalogu vydaném ke čtvrtému ročníku *Cesty mramoru*, který (kromě perlivého moku) bylo možno během akce v improvizovaném stánku zakoupit. Jsou v něm i fotografie samotných autorů a jejich soch, které byly vytvořeny loňského léta na břehu Berounky, poblíž místa, jemuž se za mých mladých let říkávalo „U svatého Jána“. Sochořadí se tak prodloužilo skoro do poloviny cesty ke Karlíku a je už na něm – počítal-li jsem dobře – patnáct mramorových soch. Doufám, že za dva roky, tj. rok po pátém symposiu, které má proběhnout v příštím roce, přibudou další.

HgS

